

วันอิฐฐานสากล เพื่อประเทศพม่า

2017

20 ปีที่แล้ว

20 ปีที่แล้ว กองทหารพม่าเข้ามายึดชายแดนไทยเข้ามาโจมตีและเผาทำลายผู้อพยพพม่าที่ชายแดนไทย ซึ่งชาวกะเหรี่ยงนับพันหนีเข้ามาลี้ภัยรวมถึงคุณแม่และเด็กคนนี้ด้วย ยี่สิบปีที่แล้ว วันอิฐฐานสากลเพื่อประเทศพม่าเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการโจมตีชนกลุ่มน้อยและบรรดาผู้ที่ถูกข่มเหงทั่วประเทศพม่า เราขอขอบคุณทุกท่านที่อิฐฐานร่วมกับเราอย่างสัตย์ซื่อเพื่อประชาชนในประเทศพม่าที่พวกเขาจะได้รับเสรีภาพ ความยุติธรรมและการคืนดีกัน

เพื่อนๆ ที่รัก

เพื่อนๆ ที่รัก

ผมและครอบครัวอยู่ในที่หลบซ่อนแห่งหนึ่งบนภูเขาสูงของคะฉิ่น ตอนเหนือของพม่า ผมได้รับการเตือนใจว่าเราทำงานรับใช้พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ในช่วงท้ายของการกิจบรรเทาทุกข์หนึ่ง ผมรู้สึกแย่มากที่ต้องจากกับคนเหล่านั้นที่ต้องอาศัยหลบซ่อนอยู่ในที่ๆ แสนเห็นหนาวและเต็มไปด้วยหิน ผมรู้สึกที่ผมกำลังทอดทิ้งพวกเขา จากนั้นผมได้รับการเตือนใจว่า “ต้องให้พวกเขารู้จักพระเยซู พระองค์จะไม่มีวันทอดทิ้งพวกเขา” พระเยซูทรงมีคำตอบให้กับปัญหาทุกอย่างของเรา และสิ่งที่ดีที่สุดที่เราทำให้แก่กันและกันได้ก็คือช่วยเหลือกันให้เชื่อวางใจ

และร้องขอให้พระนามพระเยซู ดังนั้น ผมจึงหนุนใจพวกเขาให้ขอในนามของพระเยซู ขอทุกสิ่งทุกอย่างจากพระเยซูและวางใจในพระองค์ เราทำงานรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และเราทำสิ่งนี้ได้ด้วยความเชื่อ มีความเชื่อแม้อยู่ในท่ามกลางสิ่งที่ดูตรงกันข้าม มีความเชื่อในพระเจ้า ผู้ทรงรักห่วงใยเราอย่างมากจนกระทั่งพระองค์ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาดำเนินชีวิตบนโลกนี้ สิ้นพระชนม์เพื่อเรา และฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมามีชีวิตหนึ่งเพื่อเรา มีความเชื่อว่าพระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง

ผมขอขอบคุณทุกท่านสำหรับคำอธิษฐาน กำลังใจ การสนับสนุนและการเป็นส่วนหนึ่งของการอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่ามาโดยตลอด 20 ปี คำอธิษฐานของพวกท่านได้ส่งผลออกมาเป็นการเปลี่ยนแปลงอันดีหลายประการในประเทศพม่า (เมียนมา) ที่พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตยและองชาน ซุจิได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งและได้เป็นผู้นำรัฐบาลใหม่ อย่างไรก็ตาม ประชาชนในพื้นที่ขัดแย้งหลายแห่งยังคงไม่สามารถออกเสียงเลือกตั้งได้ นอกจากนั้น ทหารยังคงควบคุม 25% ของที่นั่งในสภาโดยอัตโนมัติ ภายใต้ระดับชั้นของรัฐบาลที่ได้รับการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการนี้คือขั้นลึกของทหารที่ยังทรงอำนาจอยู่ต่อไป เราอธิษฐานอยู่เสมอที่การโจมตีชาวคะฉิ่นชาวไทใหญ่และชาวดาระอั้งทางเหนือของพม่าและชาวอาระกันทางตะวันตกของพม่าจะยุติลง แม้กระทั่งในพื้นที่หยุดยิง กองทหารพม่าก็ยังไม่ได้ถอนทัพออกไป นอกจากนั้นยังมีชนกลุ่มน้อยชาวโรฮิงญาว่า 100,000 คนที่ต้องอาศัยอยู่ในค่ายผู้อพยพ เราอธิษฐานเผื่อพวกเขาและพยายามช่วยเหลือผู้ที่ยังคงถูกโจมตีและข่มเหง การอธิษฐานได้นำพาการเปลี่ยนแปลงที่ดีมาหลายประการและได้เปลี่ยนแปลงพวกเราด้วยเช่นกัน เราอธิษฐานขอทั้งสองสิ่งนี้ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า

ท่ามกลางความขัดแย้งที่ดำเนินอยู่ในพม่า สมาชิกทีมบรรเทาทุกข์ชาติพันธุ์หลายคนได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้ออกไปช่วยผู้คนที่ตกอยู่ภายใต้การโจมตีในเคอร์ดิสถาน ซูดาน ซีเรียและอีกหลายแห่งในโลก คือนหนึ่งในพันธกิจซีเรีย เรามีโอกาสได้อธิบายเหตุผลของเรา: ตอนนั้นเป็นเวลาดีแล้วในเมืองโคเบน ทีมชาติพันธุ์กำลังแจกจ่ายสิ่งของบรรเทาทุกข์ให้กับเด็กกำพร้าและหญิงม่ายจนจะเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีผู้หญิงคนหนึ่งเข้ามาถามสมาชิกทีมของเราคนหนึ่งว่า

“ทำไมคุณจึงมาที่นี่? ทำไมคุณถึงมาช่วยเรา?”

เขาตอบว่า “พระเจ้าของผมส่งเรามาช่วยพวกคุณ”

“ใครคือพระเจ้าของคุณคะ? หญิงม่ายถาม

เขาบอกเธอว่า “พระเจ้าของผมเป็นพระเจ้าที่รักคุณและส่งพวกเรามาช่วยคุณ พระเจ้าของผมเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงและทรงรักเราทุกคน พระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาสิ้นพระชนม์เพื่อเรา พระองค์ทรงช่วยเราให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันครับ” เขาเล่าต่อไปถึงประสบการณ์ความรักของพระเจ้าที่ตัวเขาเองได้รับและเหตุผลที่พระองค์มาช่วย หญิงม่ายคนนั้นจับมือกับหญิงม่ายคนอื่นๆ และเด็กเล็กๆ อีกหลายคน พวกเขาพูดกับเราว่า “ขอบคุณค่ะ เราดีใจมากที่คุณมา มันเป็นเรื่องที่ดีมากจริงๆ” เราอธิษฐานกับพวกเขาและจากมาในฐานะเพื่อนและลูกๆ ของพระเจ้าแห่งความรัก

เราเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทั้งในเหตุการณ์นี้และในพม่าด้วย เราถูกเรียกให้ออกไปด้วยความรักของพระองค์ ออกไปให้ความช่วยเหลือ มอบความหวังและความรักในพระนามพระเยซูคริสต์ เรายืนเคียงข้างผู้ถูกข่มเหงและอธิษฐานเผื่อผู้ที่ข่มเหงเรา เราเป็นพวกเขาทั้งในพม่า เคอร์ดิสถาน ซีเรียและซูดาน สดุดี 77:19 กล่าวถึงสิ่งที่ผมรู้สึกที่พระเจ้าได้ทรงนำเราอย่างไร “พระมรรคาของพระองค์ผ่านทะเลทางของพระองค์ผ่านห้วงน้ำหลาก แม้ไม่เห็นรอยพระบาทของพระองค์” เราติดตามพระเจ้าที่เรามองไม่เห็น พระเจ้าผู้ทรงเปลี่ยนแปลงเราอย่างเห็นได้ชัด! ผมขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือและการอธิษฐานร่วมกับเราครับ

ขอพระเจ้าอวยพรท่าน

เดวิด ยูแบงค์

Christians Concerned for Burma/Free Burma Rangers

บน: ครอบครัวป่าไผ่กำลังตำข้าว

กลาง: ครอบครัวกะเหรี่ยงอยู่ด้วยกันในที่พักชั่วคราว

ล่าง: เด็กชาวคะฉิ่นรองน้ำในค่ายผู้พลัดถิ่นบนภูเขาสูง

สารบัญ

- 4 **20 ปีที่แล้ว:** มองกลับไปจุดเริ่มต้นวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า
- 5 **กระบวนการสันติภาพอยู่ในวิกฤต**
- 6 **ในวารสารฉบับนี้:** ภาพรวมทางภูมิศาสตร์ของเรื่องราวต่างๆ ในวารสารของปีนี้
- 7 **สถานการณ์ล่าสุด**
- 8 **การปลูกฝิ่นที่แพร่ขยายออกไปในรัฐชิน**
- 9 **เด็ก 85 คนเสียชีวิตจากการระบาดของโรคหัด**
- 10 **คุณต้องอยู่ที่นี้:** มองเข้าไปในชีวิตชาวโรฮิงยาในค่ายผู้พลัดถิ่น
- 11 **ทรงส่งออกไปเพื่อช่วยผู้อื่น:** การเดินทางของหมอกะเหรี่ยง ผู้ถูกเรียกให้รับใช้ในกองทัพ
- 12 **ความเชื่อบนภูเขา:** เรื่องราวของนักอธิษฐานและการต่อสู้ป้องกันภูเขาที่ดอนในรัฐคะฉิ่น
- 15 **Set Free:** เรื่องราวของหญิงคนหนึ่งที่ถูกขายไปยังเมืองจีน
- 17 **อธิษฐานและลงมือทำ:** ชายชาวคะฉิ่นและการต่อสู้เพื่อเสรีภาพและผู้คนของเขา
- 19 **เสียงของความสับสน**
- 21 **พบกับเด็กฯ กู๊ดไลฟ์คลับ**
- 23 **อธิษฐานอยู่เสมอและอย่ายอมแพ้**

วันอธิษฐานสากลเพื่อพม่าถูกจัดขึ้นทุกปีในวันอาทิตย์ที่สองของเดือนมีนาคม โปรดร่วมอธิษฐานกับเราเพื่อประเทศพม่า
หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ info@prayforburma.org

ขอขอบคุณ Act Co. สำหรับการสนับสนุนและการจัดพิมพ์วารสารฉบับนี้ วารสารฉบับนี้จัดทำโดย Christians Concerned for Burma (CCB) ข้อความทั้งหมด สงวนลิขสิทธิ์ CCB 2017 ออกแบบจัดรูปแบบโดย FBR Publications สงวนลิขสิทธิ์ วารสารฉบับนี้อาจจัดทำขึ้นใหม่ได้ หากให้สอดคล้องกับข้อความและรูปภาพอย่างเหมาะสม รูปทั้งหมดเป็นลิขสิทธิ์ของ Free Burma Rangers (FBR) นอกจากนี้จะมีหมายเหตุที่บันทึกไว้เป็นอื่น ข้อพระคัมภีร์คิดลอกจากฉบับอมตธรรมหรือฉบับ 1971 นอกจากนี้จะมีหมายเหตุไว้เป็นอื่น

Christians Concerned for Burma (CCB), ตู้ปณ. 392 เชียงใหม่ 50000 ประเทศไทย
www.prayforburma.org info@prayforburma.org

20 ปีที่แล้ว

ปีนี้คือการครบรอบยี่สิบปีของวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า เราขอขอบคุณทุกท่านที่อธิษฐานร่วมกับเราและทำงานอย่างสัตย์ซื่อเพื่อนำความหวังและสันติภาพมาสู่พม่า

ก่อนที่จะมีวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า มีกลุ่มเพื่อนๆ ของเราที่รักประเทศไทยและประเทศพม่า พวกเขาเหล่านี้เป็นทั้งหมด ทั้งศิษยาภิบาล กวี นักเขียน และมีตั้งแต่ครูไปถึงนักปฏิรูป ทุกคนปรารถนาจะนำเสรีภาพมาสู่ประชาชนด้วยข่าวประเสริฐและงานที่น่านับถือของพวกเขา พวกเขาดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ดูแลเด็ก ผู้ใหญ่ ผู้พิการ นักเรียน ผู้อพยพและครอบครัวที่ติดอยู่ในการปะทะของสองฝ่าย โดยส่วนใหญ่แล้ว งานของพวกเขาอยู่ในประเทศไทย แต่พวกเขาเริ่มเห็นชัดเจนมากขึ้นว่าประชาชนในพม่าทุกคนล้วนต้องการการอธิษฐานเผื่ออย่างยิ่งยวดเช่นกัน ฉะนั้น พวกเขาจึงเพิ่มประเทศพม่าเข้าในรายการอธิษฐานเผื่อในทุกคืนวันอังคาร พวกเขาอธิษฐานเผื่อผู้คน นักการเมือง กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ อองซาน ซูจีและนักเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย ทั้งผู้ที่ถูกข่มเหงและผู้ยากไร้...รวมถึงพันธกิจมากมายอย่างของพวกเขาเองด้วย

การอธิษฐานเผื่อประเทศพม่าที่ไม่เป็นทางการและเป็นอิสระนี้ถูกยกระดับขึ้นมาเป็นพันธกิจและกลายเป็นวันอธิษฐานประจำปี หลังจากที่เดวิด ยูแบงค์และลอรี ดอร์สันเดินทางไปยังเมืองย่างกุ้งเพื่อฟังอองซาน ซูจีพูดในปี 1996 อันเป็นช่วงเวลาแห่งเสรีภาพสั้นๆ ระหว่างที่เธอถูกจองจำในบ้านพักของตัวเอง เดฟและลอรี ยืนฟังเธอพูดจากหน้าประตูบ้านของเธอ เธอปลุกความหวังแห่งเสรีภาพให้กับประชาชนที่ถูกข่มเหงของเธอ ตัวเดฟและลอรีเองก็ถูกปลุกด้วยความหวังความรักที่มีต่อประชาชนเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ประชาชนที่ดูจวนเจียนจะได้รับเสรีภาพ พวกเขาขอเข้าพบกับอองซาน ซูจี เดฟได้พบกับเธอและเธอบอกเขาว่า “เราต้องมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เราไม่อาจมีสันติภาพได้โดยปราศจากความ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และเราต้องการคำอธิษฐาน โปรดอธิษฐานเผื่อเราด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โปรดบอกคนที่นี้ให้อธิษฐานเผื่อเรา อย่างกลัว เพราะ “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้จัดความกลัวเสีย”

ขั้นตอนสุดท้ายนั้นมาจากการหนุนใจของดร.สายสุรี โชติกุล เพื่อนของคุณโจนและคุณแอลัน และจากอองซาน ซูจีด้วยเช่นกัน เดฟกลับมาเมืองไทยพร้อมด้วยความคิดเรื่องการอธิษฐานเผื่อประเทศพม่า จากนั้นก็เข้าพบดร.สายสุรี ท่านเป็นสมาชิกวุฒิสภา และเป็นตัวแทนเรียกร้องสิทธิเพื่อสตรีและเด็กและเหยื่อการค้ามนุษย์ ท่านบอกว่า “คุณควรจะเริ่มวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า” จากนั้น สิ่งนี้ก็เกิดขึ้น

วันหนึ่งที่ปราศจากความกลัว
ชีวิตหนึ่งที่ปราศจากความกลัว

ในความรักนั้นไม่มีความกลัว
แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้
จัดความกลัวเสีย 1 ยอห์น 4:18

โปรดร่วมกับเราในวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า 16 มีนาคม 1997
สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม: Christians Concerned for Burma
ตู้ปณ. 48 เชียงใหม่ 50000 ประเทศไทย

บน: โปสเตอร์ที่ใช้ประกาศถึงวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่าครั้งแรก เอมี กัลเลกซ์ก้า เป็นคนแรกที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครเต็มเวลาในปี 1999 เธอช่วยงานวันอธิษฐานนี้และช่วยให้อันนี้แพร่ไปสู่ 56 ประเทศ

กลาง: ครอบครัวต่างๆ ต้องย้ายออกจากค่ายผู้พลัดถิ่นจันทาลหลังจากที่กองทหารพม่าฆ่าชายแดนเข้ามาโจมตีและเผาค่ายในปี 1997

ล่าง: ชายกะเหรี่ยงผู้พลัดถิ่นกำลังอ่านวารสารวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่าเล่มแรกในปี 1997

กระบวนการสันติภาพตกอยู่ในวิกฤต

ดร.แอชลีย์ เซิร์กส-ก๊อบให้เห็นภาพปีแรกของรัฐบาลภายใต้การนำของพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตยของนางอองซาน ซูจี และกระบวนการสันติภาพที่ถูกริเริ่มขึ้นโดยรัฐบาลเก่ากำลังตกอยู่ในวิกฤตอย่างไร

หนึ่งปีของรัฐบาลภายใต้การนำของพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตยของนางอองซาน ซูจี กระบวนการสันติภาพที่ถูกริเริ่มขึ้นโดยรัฐบาลเก่ากำลังตกอยู่ในวิกฤต

ในเดือนตุลาคม 2015 อันเป็นเดือนสุดท้ายของเต็งเส่ง ผู้นำที่มีระบอบทหารหนุนหลัง แปรประเทศจากกลุ่มติดอาวุธชาติพันธุ์ (EAO) ได้ลงนามในสัญญาหยุดยิงระดับชาติ (NCA) ร่วมกับรัฐบาลและกองทัพพม่า ดังนั้น พื้นที่ส่วนใหญ่ทั่วตะวันออกเฉียงใต้ของพม่า (เมียนมา) จึงปฏิบัติตามสัญญาหยุดยิงที่ตกลงกันตั้งแต่ปี 2012 สัญญามัมนับถูกยืนยันอีกครั้งด้วยสัญญาการหยุดยิงระดับชาติ แต่ก็ยังมีการปะทะกันเกิดขึ้นบ้างเป็นครั้งคราว อย่างไรก็ตาม แม้ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในสัญญาหยุดยิงระดับชาติ แต่ยังคงมีการปะทะกันระหว่างกองทหารพม่ากับกลุ่มชาติพันธุ์ติดอาวุธไทยใหญ่ (RCSS/SSA-ได้) นอกจากนี้ ทางตอนเหนือของรัฐไทยใหญ่ยังมีการปะทะกันหลายครั้งเนื่องจากการโต้แย้งเรื่องอาณาเขตระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ติดอาวุธไทยใหญ่กับกองทัพปลดปล่อยแห่งชาติดาร์อั้ง (TNLA) ตลอดปีที่ผ่านมา กองทหารพม่ายังคงเข้าโจมตีกลุ่มต่างๆ ที่ไม่ได้ลงนามในสัญญาการหยุดยิงอย่างต่อเนื่อง เช่น องค์กรคะฉิ่นอิสระ รวมถึงการโจมตีขนาดใหญ่ที่บีบบังคับให้ประชาชนพลเรือนต้องหลบหนี และทำให้การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในพื้นที่ๆ ได้รับผลกระทบ ในตอนเหนือของพม่าอยู่ในวิกฤตยิ่งกว่าเดิม องค์กรคะฉิ่นอิสระและสมาชิกอื่นๆ ของ United Nationalities Federal Council (พันธมิตรหลักของ EAO) นั้นยินดีที่จะลงนามในสัญญาการหยุดยิงระดับชาติแต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขบางประการ เช่น การมีส่วนร่วมต้องครอบคลุมทุกประเทศใน EAO แม้สมาชิกสภาและอองซาน ซูจี รัฐบาลที่มีอยู่จริงนี้ได้กล่าวเชิดชูการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายนี้แต่กองทัพพม่าที่ทรงอำนาจก็ยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับการเข้ามามีส่วนร่วมของ EAO ขนาดเล็กอีกสามกลุ่มอยู่นั่นเอง ยังมีประเด็นที่แก้ไขไม่ได้อีกหลายประการ เช่น บทบาท/การสังเกตการณ์ของผู้สังเกตการณ์จากนานาชาติและวิธีการแก้ไขความขัดแย้งภายในกระบวนการสันติภาพ

ในบริบทนี้ ก้าวแรกเกิดขึ้นแล้วโดยการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบร่วมกันภายใต้สัญญาหยุดยิงระดับชาติเพื่อประสานงานระหว่างรัฐบาล กองทหารพม่า EAO และพลเรือนของพื้นที่ๆ มีการใช้สัญญาหยุดยิง หลังการประชุมปางโหลง ศตวรรษที่ 21 ที่จัดขึ้นในเดือนสิงหาคม 2016 (จัดขึ้นในเมืองหลวงของบิโดว์) ก็เริ่มมีการสนทนาทางการเมืองเกิดขึ้น อันประกอบ ด้วยการประชุมหารือของประเทศชายขอบและมีการประชุมครบองค์เป็นประจำทุกหกเดือนในระดับสหภาพ อย่างไรก็ตาม ยังไม่ชัดเจนว่าการสนทนาทางการเมืองอันนี้จะถูกนับว่าได้ครอบคลุมสังคมพลเรือนที่หลากหลายและผู้นำทางการเมืองอย่างเพียงพอหรือไม่ เรื่องท้าทายอีกอย่างหนึ่งก็คือชาติพันธุ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถพัฒนาตำแหน่งที่สอดคล้องกันในประเด็นสำคัญๆ หรือไม่ และผู้นำกองทัพจะยินดีที่จะเห็นการสนทนาทางการเมืองนี้ก้าวต่อไป เคลื่อนตัวเป็นการแข่งขันทางการเมืองหรือไม่ซึ่งจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง นางอองซาน ซูจีและผู้นำการเมืองชาติพันธุ์มองว่าการเป็นสหพันธรัฐคือองค์ประกอบสำคัญในการแก้ไขความรุนแรงและความขัดแย้งระหว่างชาติพันธุ์ที่ดำเนินมานานหลายทศวรรษ อย่างไรก็ตาม คำว่าสหพันธรัฐมีความหมายต่างกันไปตามบุคคล และยังไม่ชัดเจนว่าจะตกลงกันได้หรือไม่ และกองทัพพม่ายินดีจะสนับสนุนการเปลี่ยนโฉมหน้าพื้นฐานและจัดโครงสร้างใหม่ของความสัมพันธ์รัฐ-สังคมที่เต็มไปด้วยปัญหาของประเทศหรือไม่

ในระหว่างนี้ ภาคตะวันออกเฉียงใต้สุดของพม่าและพื้นที่อื่นๆ ที่อยู่ภายใต้สัญญาการหยุดยิงยังคงค่อนข้างสงบ อย่างไรก็ตาม ชุมชนที่ได้รับผลกระทบมีความกังวลเรื่องการเข้ามาจกฉวยที่ดินและไม่แน่ใจกับอนาคต ส่วนใหญ่เห็นว่าชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขาดีขึ้นนับแต่การหยุดยิง อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่ที่เหลือของประเทศและชุมชนชาติพันธุ์ยังคงประสบกับความรุนแรงที่แผ่ขยายไปทั่ว สถานการณ์ยังซับซ้อนขึ้นไปอีกจากปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชาวมุสลิมตอนเหนือของรัฐยะไข่ (ตะวันตกของพม่า) และชาวโรฮิงยาที่ไร้รัฐถูกทำร้ายผลักดันจนถึงชายขอบ ไม่นานมานี้ ตอนเหนือของรัฐยะไข่มีความกังวลอย่างมากกับความรุนแรงที่พุ่งขึ้นและมีการโต้ตอบอย่างรุนแรงจากรัฐและผู้มีอำนาจทางทหาร

โปรดอธิบายเพื่อผู้นำ กลุ่มชาติพันธุ์ NLD และกองทัพที่จะมีการสนทนาที่ออกมาจากใจ และเกิดความไว้วางใจกันและวางใจกันอย่างถูกต้อง

ใน วารสารนี้

เรื่องราวในวารสารปีนี้แสดงให้เห็นความท้าทายบางประการที่พม่ากำลังเผชิญอยู่ ขณะที่หลายเรื่องราวสะท้อนให้เห็นเหตุการณ์เจาะจงบางอย่างที่เกิดขึ้นในปีที่แล้ว เรื่องราวทั้งหมดให้ภาพรวมของพม่าและผู้คนที่อยู่ในอาณาเขตพม่า ในพม่ามีกลุ่มคนราวๆ 150 กลุ่ม แต่ละกลุ่มล้วนมีวัฒนธรรมและความท้าทายของตนเอง โปรดอธิษฐานเพื่อผู้นำกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ต่อไปที่พวกเขาจะทำงานรับใช้ประชาชนและนำพาผู้คนอย่างกล้าหาญ

แผนที่ด้านขวานี้แสดงให้เห็นสถานที่ของเรื่องราวต่างๆ ในวารสารฉบับนี้ ท่านสามารถใช้เพื่อความเข้าใจในสถานที่ เหตุการณ์และผู้คน และโปรดใช้เพื่ออธิษฐานเพื่อความท้าทายมากมายในพม่า

“ผมอยากช่วยคนของผม

ผมอยากได้สันติภาพ

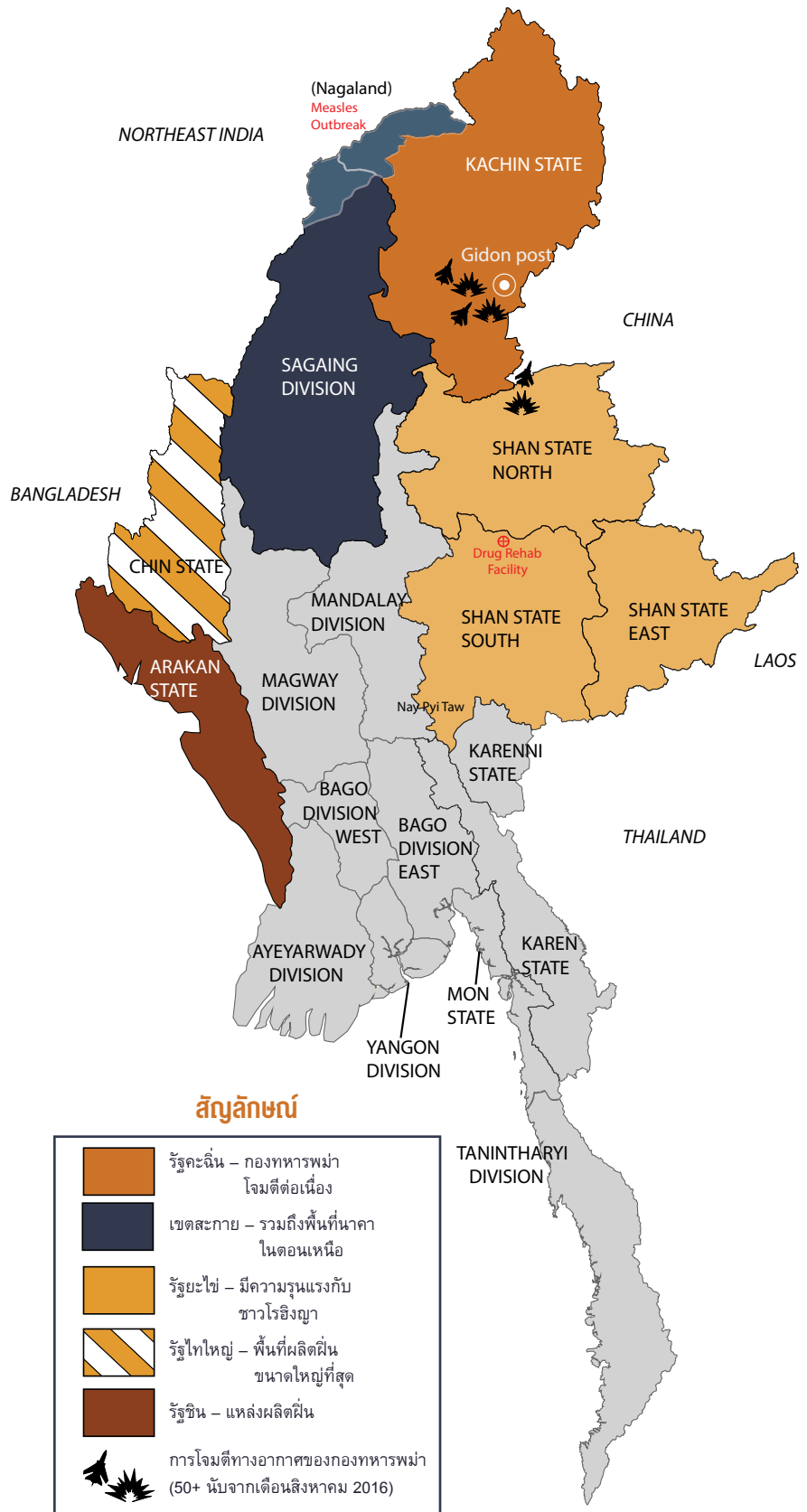
เพื่อทุกคน ประชาชน

ทุกหมู่เหล่าในพม่า

ผมไม่เชื่อสัญญาการหยุดยิง”

– ซอไวยานกุน จากเรื่องเหตุไค

เขาจึงไม่เชื่อสัญญาการหยุดยิง

ความขัดแย้งที่ดำเนินอยู่ในรัฐคะฉิ่น และตอนเหนือของรัฐไทใหญ่ (อาณ)

ในเดือนสิงหาคม 2016 ความขัดแย้งยังคงรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ในรัฐคะฉิ่นและตอนเหนือของรัฐไทใหญ่ มีการปะทะกัน กองทหาร ราบเข้าโจมตีด้วยปืนครกกลายเป็นเหตุการณ์ประจำวัน และประชาชนพลเรือนพบว่าตัวเองติดอยู่ท่ามกลางการสู้รบของสองฝ่าย กองทหารพม่าได้รับการหนุนหลังจากกลุ่มติดอาวุธในพื้นที่ พวกเขาพาพร้อมรถถังและเครื่องบินเข้าโจมตีพื้นที่พลเรือนอย่างต่อเนื่องเข้าถล่มรอกอนโคนกองกำลังชาติพันธุ์ นี่เป็นครั้งแรกในหลายเดือนที่กองทหารพม่าใช้รถถังยิงหนักที่ตั่งต่างๆ ของกองทัพคะฉิ่นอิสระ ทีมบรรเทาทุกข์ยังรายงานว่าได้เห็นโดรนของกองทหารพม่าลอยอยู่เหนือตำแหน่งที่ตั้งของกองทัพคะฉิ่นอิสระในตอนเหนือของรัฐไทใหญ่

ทีมบรรเทาทุกข์รายงานว่า มี 15 เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน สืบเหตุการณ์ เป็นการเข้าจับกุมตามอำเภอใจ ทำร้าย ทรมานและใช้ปืนเพื่อเข้าจับกุมผู้ต้องสงสัย เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นโดยไม่ผ่านกระบวนการของศาล ไม่มีการใช้ทนายหรือทำตามข้อกฎหมายใดๆ ทหารเหล่านี้และกองกำลังติดอาวุธมีส่วนในการทำร้ายหรือทรมาน นอกจากนั้นยังไม่แสดงรับผิดชอบกับการกระทำของตนเองอีกด้วย

กองทหารพม่าพุ่งเป้าไปยังศูนย์บำบัด ในตอนกลางของรัฐไทใหญ่

ในเดือนตุลาคม 2016 มีรายงานการต่อสู้สองครั้งในตอนกลางของรัฐไทใหญ่ระหว่างกองทหารพม่าและกองทัพรัฐฉานใต้ การปะทะกันนี้เกิดจากความงัดใจของกองทัพพม่าต่อการแปรแถวเคลื่อนกำลังพลและการสับเปลี่ยนกำลังของสองกองพันทหารราบในเขต การโจมตีเกิดขึ้นในวันครบรอบหนึ่งปีสัญญาหยุดยิงระดับชาติที่ลงนามในวันที่ 15 ตุลาคม 2015

การโจมตีเหล่านี้ทำให้ประชาชนในพื้นที่ต้องหนี ที่มบรรเทาทุกข์ต่างๆ รายงานว่ามีประชาชนกว่า 2,000 คนต้องพลัดถิ่น และต้องไปอาศัยอยู่ใกล้ค่ายผู้พลัดถิ่นต่างๆ

เป้าหมายการโจมตีอันหนึ่งปรากฏว่าเป็นศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดที่กรรมการการฟื้นฟูรัฐไทใหญ่และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้ใช้ช่วยเหลือผู้ติดยาและยาบ้าเพื่อบำบัดการติดยา เหตุผลการโจมตีไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผู้ติดยาทั้งหมดที่เคยอยู่ในศูนย์ได้หนีออกจากพื้นที่นับแต่การโจมตีเกิดขึ้น พื้นที่นี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นแหล่งผลิตฝิ่นรายใหญ่ที่ทำโดยคนในพื้นที่และองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (จีน) กรรมการฟื้นฟูรัฐไทใหญ่ได้จัดการรณรงค์การกวาดล้างยาเสพติดในพื้นที่ใกล้เคียงด้วยเช่นกัน

**อธิษฐานเพื่อผู้ที่ต้องกลายเป็นผู้พลัดถิ่น ที่จะมีคนได้ยินเสียงร่ำร้องของพวกเขาด้วย
ในท่ามกลางเสียงมากมายที่ร้องขอการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้า**

การแพร่ขยายของฝิ่น

ฝิ่นอันเป็นพืชเศรษฐกิจของพม่าในรัฐชินมีการ
ขยายการผลิตออกแพร่ออกไป หลังจากการปลูกพืช
ชนิดอื่นๆ เสียหายอย่างหนัก

สำนักงานสหประชาชาติด้านยาเสพติดและอาชญากรรม
มีรายงานว่าพม่าผลิตฝิ่นออกมาในปี 2015 ราว 647 ตัน และมี
แนวโน้มจะขึ้นสูงถึง 820 ตัน ขึ้นมาเป็นผู้ผลิตฝิ่นรายใหญ่อันดับ
สองรองจากอัฟกานิสถาน

รัฐไทใหญ่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ลาวและจีน มีชื่อเสียง
ในด้านลบคือพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำซึ่งเป็นผู้ผลิต 91% ของฝิ่น
ทั้งหมด แต่ในเวลานี้การผลิตฝิ่นได้แพร่ขยายเข้าไปในพื้นที่ต่างๆ
ของพม่าด้วยแล้วเช่นกัน ด้านตะวันตกที่ติดกับอินเดีย รัฐชิน
กำลังประสบกับการเพิ่มกำลังผลิตฝิ่นที่เข้ามาทดแทนพืชฝักพื้น
บ้านเนื่องจากภัยธรรมชาติน้ำท่วมและความแห้งแล้งได้ทำลาย
การเพาะพืชปลูกพื้นบ้านอย่างเป็นวงกว้าง

ในอดีต หากการเพาะปลูกเสียหาย ชาวไร่ชาวนาจำนวนมาก
ในรัฐชินจะหันไปตกปลาล่าสัตว์เพื่อหาเลี้ยงครอบครัว อย่างไรก็ตาม
เนื่องจากเหตุการณ์น้ำท่วมหลายครั้งในหลายปีที่ผ่านมา
ได้ทำให้จำนวนปลาลดลง นอกจากนั้นกองทหารอินเดียยังปิด
ไม่ให้ล่าสัตว์ในแถบชายแดน ชาวบ้านจึงไม่เหลือทางเลือกในการ
เลี้ยงตนและครอบครัวมากนัก จากรายงานของทีมบรรเทาทุกข์
ไกล์ซายแดนพม่า-อินเดียในรัฐชินคือหมู่บ้านชิงเปีย ชุมชน 70
ครัวเรือนแห่งนี้ต้องประสบกับการเสียชีวิต 7 รายที่เกี่ยวข้องกับ

ฝิ่น และมีการจับกุมผู้คนที่มีส่วนในการลักลอบขนฝิ่น

พื้นที่ห่างไกลความเจริญเหล่านี้เองที่ดูเหมือนจะมีการผลิต
ฝิ่นอย่างดกดื่นที่สุด เมื่อต้นปีนี้ ทีมบรรเทาทุกข์ต่างๆ ในพื้นที่
สังเกตเห็นผู้ผลิตฝิ่นและชาวไร่ชาวนาจำนวนมากหันไปเก็บเกี่ยว
ฝิ่นเมื่อการปลูกพืชอื่นๆ ล้มเหลว ฝิ่นทนแล้ง ปลูกง่าย กำไรงาม
นอกจากนั้น ยังมีคุณสมบัติที่เป็นยาและมีความต้องการสูงจาก
ประเทศจีน ปัจจุบันเหล่านี้ทำให้ชาวไร่ชาวนาสนใจการปลูกฝิ่นมาก
ยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ฝิ่นราคาสูงนี้ตามมาด้วยความเสี่ยงสูงเช่นกัน
การติดฝิ่นเป็นเรื่องปกติของผู้ปลูกฝิ่น แม้จะมีการเข้าจับกุมใน
พื้นที่ต่างๆ เช่นหมู่บ้านชิงเปีย แต่ทีมบรรเทาทุกข์ชาวชินสังเกต
เห็นว่าทั้งเจ้าหน้าที่รัฐและตำรวจต่างเพิกเฉยกับการผลิตฝิ่นและ
ไม่ขยับก้าวไปกวาดล้างการผลิตยาเสพติดผิดกฎหมายนี้ การให้
สินบนเป็นเรื่องปกติธรรมดาระหว่างชาวนาและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
ที่หลับตาไม่รู้ไม่เห็นการผลิตฝิ่น

ในการเข้าจัดการปัญหาการปลูกฝิ่นนี้ อันดับแรกก็ต้อง
จัดการปัญหาพื้นฐานทั้งหลายเสียก่อน จะต้องมีการซ่อมแซม
คลองส่งน้ำต่างๆ ที่เสียหายจากภัยธรรมชาติ จะต้องมีการสร้าง
สาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อพืชผลการเกษตรจะถูกส่งออกไปขาย
ยังตลาดได้ และจะต้องมีการตั้งโรงเรียนหลายแห่ง หากขาดการ
ทำงานเพื่อบรรเทาปัญหาสำคัญเพื่อหยุดยั้งการผลิตฝิ่นที่จับต้อง
ได้เหล่านี้แล้วละก็ การปลูกฝิ่นในรัฐชินก็มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น

**อธิษฐานเพื่อประชาชนที่ถูกยั่วยวน
ให้ทิ้งปลูกฝิ่นเสพฝิ่นเนื่องจากการ
สูญเสียทุกอย่าง อธิษฐานที่
พวกเขาจะมีทางเลือกอื่นทาง
เศรษฐกิจและมีความหวัง**

ทีมบรรเทาทุกข์ให้ดูแลผู้ติดยา
ขณะอยู่ในไร่ฝิ่นของรัฐชิน

โรคหัดระบาด คร่าชีวิตเด็ก 85 คน

ราคาที่ต่อจ่ายจากการเพิกเฉยในนาคา

คนจว: สมาชิกทีมบรรเทาทุกข์นาคากำลังจัดเสียบียงยา
ระหว่างการเปิดคลินิกให้กับหมู่บ้าน

ลึกเข้าไปในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของพม่าราว 1,300 กิโลเมตรจากย่างกุ้งคือเมืองลาฮี บ้านของชาติพันธุ์นาคาในพม่า พื้นที่แห่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาเขตที่เรียกกันว่านาคาแลนด์ เป็นหนึ่งในเมืองที่ห่างไกลที่สุดในประเทศ นอกจากนั้นยังมีความแตกต่างที่ไม่มีใครอยากได้อีกด้วยคือเป็นพื้นที่ๆ ถูกทอดทิ้งมากที่สุด ยากจนที่สุดและด้อยพัฒนาอย่างที่สุดในพม่า

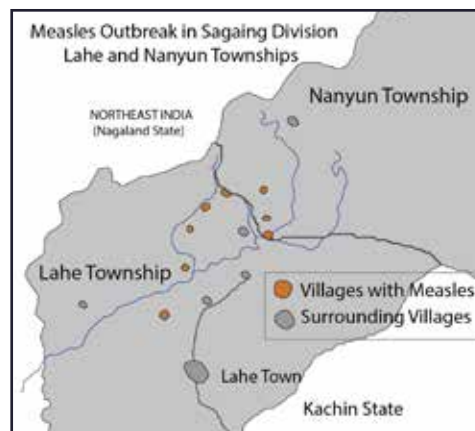
เมืองลาฮีประกอบไปด้วยราว 95 หมู่บ้านที่ไม่มีทั้งไฟฟ้าและน้ำประปา ชาวบ้านต้องเดินทางไกลขึ้นเขาไปยังตักน้ำ สारองน้ำไว้ทุกวัน ไม่มีถนนเข้าหมู่บ้านเหล่านี้ หากต้องซื้อข้าวของเครื่องใช้ ยารักษาโรคก็ต้องใช้เวลาสามถึงห้าวัน เดินขึ้นลงเขาเพื่อไปยังตัวเมืองลาฮี เมืองนี้มีโรงพยาบาลเพียงแห่งเดียวที่ต้องทำงานรองรับประชาชน 750,000 คน

ไม่นานมานี้ Free Burma Rangers มีสมาชิกทีมบรรเทาทุกข์คนหนึ่งเป็นชาวนาคาทำงานอยู่ในเขตชาเคียง คือคุณคาหม หัวหน้าที่มีนาคากล่าวว่า “ชาวนาคาโดยพื้นฐานแล้วมีชีวิตเหมือนอยู่ในเรือนจำ เพราะพวกเขาไม่มีโอกาสเข้าถึงโลกภายนอกได้เลย ไม่ว่าจะการติดต่อสื่อสารใดๆ ทั้งโทรเลข โทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ต การไม่มีโรงเรียนขาดการศึกษาทำให้เด็กๆ ไร้ความหวังที่จะทำให้อนาคตดีขึ้น”

ในเดือนกรกฎาคม คุณคาหมได้ข่าวว่ามีเด็ก 30-40 คนเพิ่งเสียชีวิตภายในเพียงไม่กี่สัปดาห์จากการระบาดของหัด ทีมบรรเทาทุกข์นาคาจึงเข้าไปช่วย

ทีมบรรเทาทุกข์ใช้เวลาหกสัปดาห์ที่นั่น เดินและให้การดูแลสุขภาพกับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคหัด จนถึงเวลานั้น โรคหัดที่รักษาได้นี้ได้คร่าชีวิตเด็ก 85 คนแล้วโดยมีอายุตั้งแต่ 1-17 ปี โรคที่โลกตะวันตกได้จัดออกไปหมดสิ้นแล้ว ต้องขอบคุณวัคซีนที่มีประสิทธิภาพ

ผู้นำชาวนาคาบอกว่าชุมชนของพวกเขาวิงวอนขอรัฐบาลพม่ามานานหลายทศวรรษที่จะช่วยเหลือคนที่นี่ด้วยการให้คลินิก โรงเรียน น้ำสะอาด ห้องน้ำ สิ่งเหล่านี้สามารถช่วยชีวิตได้ และการระบาดนี้ก็เป็อนุาหารณ์เตือนใจ

ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งเล่าให้คุณคาหมฟังว่า ครั้งหนึ่งในปี 2015 รัฐบาลพม่ามายังที่หมู่บ้านจำนวน 58 ครอบครัวของพวกเขามาเพื่อให้แท้งค์น้ำและมาตัดถนนสำหรับรถจักรยานยนต์ แต่ว่าทั้งท่อน้ำทั้งแท้งค์น้ำนั้นผิดแบบผิดขนาดไม่สามารถประกอบใช้งานได้ ถนนก็พังลงในเวลาสั้นๆ เพราะมีการออกแบบทางวิศวกรรมไว้ไม่ดี ผู้ใหญ่บ้านบอกว่าความพยายามช่วยเหลือของรัฐบาลนี้เข้าใจได้อย่างเดียวเท่านั้นว่าเป็นเพียงการแสดงท่าทีเพื่อให้ชาวบ้านสงบหยุดร้องทุกข์ขอ

จนถึงบัดนี้ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ในนาคาแลนด์สักอย่างเดียว การขาดสิ่งจำเป็นและสาธารณสุขภาคพื้นฐานยังคงขัดขวางความก้าวหน้าในพื้นที่นี้ต่อไปและการขาดการรักษาโรคก็นำไปสู่การเสียชีวิตโดยไม่จำเป็น

โปรดอธิบายเพื่อคนในประเทศพม่าที่กำลังเผชิญกับความยากจนขาดแคลน ไม่ว่าจะในความเจ็บป่วยที่ป้องกันได้ และการขาดการรักษา โปรดอธิบายเพื่อผู้คนที่ถูกฝ่ายจิตวิญญาณเหล่านั้นที่ป้องกันได้ด้วยการดูแล

คุณต้อง อยู่ที่นี้

เจน เทนเดอร์ จาก Partners
Relief & Development (PRAD)
เล่าเรื่องราวโรฮิงญาและชีวิต
ภายในค่ายกักกัน

ภาพ: วอนอบคุณภาพจาก Partners Relief & Development

ฉันได้เห็นความสิ้นหวังอย่างหนึ่งที่อยู่ในความยากจนขั้นแค้น ความสิ้นหวังที่รู้ว่าพรุ่งนี้ก็ไม่ต่างออกไปหรืออาจทุกข์น้อยกว่านี้สักนิด หรือไม่ทั้งสองอย่าง หรืออาจจะเป็นเดือนหน้า นี่คือการสิ้นหวังของคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในค่ายกักกัน

ก่อนปี 2012 ชาวโรฮิงญาหลายรุ่นหลายสมัยใช้ชีวิตและทำงานอยู่ในประเทศพม่าที่ปัจจุบันเรียกว่าเมียนมา พวกเขาเปิดร้านรวง ทำไร่นา สอนหนังสือในโรงเรียน พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เรียนด้านการแพทย์ ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละรัฐบาลในขณะนั้น แต่พวกเขาสามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ จากนั้น ความหายนะก็ระเบิดขึ้นและหลังจากสัปดาห์แห่งความรุนแรงในปี 2012 จบลลง ชาวโรฮิงญาพบว่าตัวเองถูกล้อมจับ ถูกกักขังไว้ในที่ๆ เรียกว่าค่ายกักกันที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก คนจำนวน 140,000 ถูกกักตัวไว้ในพื้นที่ 5 ตารางกิโลเมตรที่เป็นพื้นที่ของพวกเขา และถูกบอกดังนี้ – คุณต้องอยู่ที่นี้ และคุณจะได้ไปไหนอีกเลย คุณห้ามปลูกอะไรที่นี้เพราะตอนนี้ที่นี้เป็นของรัฐบาลพม่า หากคุณแตกแถว คุณจะไม่ได้รับข้าวหนึ่งกิโลจากรัฐบาลนับตั้งแต่เดี๋ยวนี้ คุณห้ามเปิดโรงเรียน ห้ามให้รักษาทางการแพทย์ มิฉะนั้น คุณจะถูกยิง เมืองที่คุณเคยเปิดร้านค้า เคยซื้อกาแฟ เคยไปโรงเรียน เดี่ยวนี้เป็นที่ๆ คุณห้ามไป

หากจะนับกันทั้งโลกแล้ว ผู้ลี้ภัย 140,000 คนเป็นเพียงแค่น้ำหยดหนึ่งในทะเลที่อาจไม่ควรค่าแก่การคิดถึง แต่สำหรับคนที่เริ่มต้นทุกประโยคด้วยคำพูดที่ว่า “ก่อนความขัดแย้งปี 2012...” นี่คือการจริงที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขาและโลกใบนี้ก็แทบจะไม่สังเกตเห็น พวกเขาหวาดผวาท่วงชีวิตของตน พวกเขาเชื่อว่ารัฐบาลพม่ามีแผนจะจัดพวกเขาให้สิ้นซากไปจากผืนโลกอย่างช้าๆ พวกเขาเชื่อว่าในที่สุดพวกเขาจะถูกสังหาร พวกเขาไม่มีงานทำ เด็กส่วนใหญ่ไม่อาจไปโรงเรียน พวกเขาถูกห้ามไม่ให้เพาะปลูก แต่พวกเขายังสามารถนั่งอธิษฐานได้ นั่งคอยกองทหารพม่าที่จะมาทำตามสัญญา มาชำระเลือดกับพวกเขา

ในความทุกข์ยากแสนสาหัสนี้เอง พาร์ทเนอร์ได้เข้ามาด้วยความรัก ด้วยข้าวสาร อาหาร น้ำมัน พวกเขาคือเพื่อนบ้านของเรา และพวกเขาถูกกักขังอยู่ในกรง “ราวกับไก่ในเล้า” พวกเขาหวาดกลัวและหิวโหย รอบตัวเขาคือผืนดินที่สามารถใช้เพาะปลูกได้หากได้รับอนุญาต ในเดือนที่ผ่านมามีคนหนึ่งขอเช่าที่จากรัฐบาลเพื่อปลูกข้าว รัฐบาลตัดสินใจสร้างถนนผ่านทุ่งนาที่นั่นเพียงก่อนหน้าการเก็บเกี่ยว และทำลายทุ่งนาเสียหายยับเยิน ไม่มีใครเห็นพวกเขาใช้ถนนนั้นแม้แต่เพียงครั้งเดียว อาทิตย์ที่ผ่านมามีตำรวจสังเกตเห็นดึกที่กำลังสร้างอยู่และพวกเขาที่ตั้งเขตแดนภาษีขึ้นมาที่ไม่มีใครจะจ่ายไหว

ชาวโรฮิงญาจากหลายหมู่บ้านมีคำวิงวอนอย่างเดียวกันขณะที่เราเข้าเยี่ยมพวกเขา: โปรดเป็นเสียงให้เราด้วยเถิด โปรดบอกนายโคฟี อานันแทนเราด้วย โปรดเอาบัตรประชาชนที่รัฐบาลขโมยจากรามาคืนเราด้วยเถิด เราไม่มีใครอีกแล้วนอกจากคุณ ขณะที่พวกเขาวิงวอนร้องขอเรา ดิฉันจำได้ว่าครั้งหนึ่งได้ยินใครคนพูดว่าสิ่งที่น่าเสียใจมากที่สุดคือการถูกลืม และดิฉันคิดว่าสิ่งที่ไร้เหตุผลที่สุดก็คือการที่ลูกๆ ของดิฉันจะถูกลืม จะหิวโหย กระหายน้ำ ฉะนั้น ดิฉันจึงติดเครื่องทำงาน เพราะสิ่งที่ดิฉันต้องการให้กับลูกของตัวเองนั้น ดิฉันอยากให้คนอื่นรู้ ด้วย

ดิฉันบอกเล่าเรื่องราวของพวกเขา ดิฉันติดภาพใบหน้าของพวกเขาไว้ที่โต๊ะทำงานของตัวเองเพื่อที่จะไม่ลืมพวกเขา ดิฉันอธิษฐานเพื่อพวกเขาในยามคำคืน ควรจะมีใครสักคนมายืนในช่องว่างเพื่อพวกเขา และดิฉันเล่าเรื่องนี้เพราะพวกเขาได้ขอให้เราทำเช่นนั้น แม้ว่าพวกเขาจะอาศัยข้าวและผักที่เราขนไปให้ แต่สิ่งที่เราต้องการอย่างแท้จริงคืออิสรภาพ ชีวิตอย่างที่เคยมี ดิฉันสงสัยว่าเราจะทำสิ่งนี้ให้พวกเขาได้หรือไม่ แต่เราสามารถทำบางอย่างให้ได้ และเรากำลังทำ และเราจะทำ

**โปรดอธิษฐานเพื่อความยุติธรรมและความจริงสำหรับชาวโรฮิงญา อธิษฐานที่พระเจ้า
จะมาหาคนเล็กน้อยในพวกเขาด้วยพระองค์เอง และยกชูพวกเขาขึ้น**

ทรงส่งออกไปเพื่อช่วยผู้อื่น

โทวินคือผู้อำนวยการแพทย์ของโรงเรียนแพทย์ในป่ากอซูเอ (Jungle School of Medicine-Kawthoolei) ที่ๆ เขาดูแลทั้งคนไข้ในคลินิกและโปรแกรมการสอนหมอขึ้นพื้นฐาน เขาทำงานช่วยเหลือคนยากจนและผู้ที่ถูกข่มเหงมาเป็นเวลาหลายปี

นี่คือข้อความที่พระเจ้าทรงให้กับสาวกทั้งหลายและเป็นข้อความสำหรับตัวผมเองด้วย การทำพันธกิจที่เคอร์ติสสถาน เป็นประสบการณ์ที่ดีมากสำหรับผม ผมอธิษฐานขอสิ่งนี้หลายครั้งนับแต่ครั้งแรกที่ FBR ไปเคอร์ติสสถานในปี 2015 ในที่สุดผมก็ได้ยินการทรงเรียกจากพระเจ้า “จงไป และให้ความรักของเราแก่คนที่ต้องการเหล่านั้น”

เหตุใดพระเจ้าจึงต้องการให้ผมไปที่นั่น? ก็เพื่อแบ่งปันความรักของพระเจ้าและยื่นเคียงข้างผู้ที่เผชิญกับสถานการณ์ยากลำบาก พระเจ้าทรงเปิดทางให้กับกลุ่มของเราที่ละก้าวๆ ในเวลาที่เหมาะสม ดังนั้น ผมจึงรู้ว่านี่คือการทรงเรียกของพระเจ้าให้ออกไปและช่วยเหลือคนเหล่านั้น สำหรับตัวผมเองในฐานะคนกะเหรี่ยง เมื่อผมไปถึงประเทศนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างช่างแตกต่างจากบ้านของผม ทั้งวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ภูมิอากาศและอาหาร ที่นั่นแห้งแล้ง ไม่มีสายน้ำลำธาร ไม่มีต้นไม้ ภูมิประเทศก็แสนราบเรียบ เมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว ผมตระหนักชัดว่าการจะหนีจากศัตรู การจะหลบซ่อนตัวนั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก การหาหน้าก็ลำบากมากเช่นกัน ในใจของผมบอกว่า สิ่งแรกที่ผู้พลัดถิ่นต้องการน่าจะเป็นน้ำ

คนที่นั่นต้อนรับแขกหรือเพื่อนฝูงเป็นอย่างดี พวกเขารักเราและดีใจที่เราไปช่วยและยื่นเคียงข้างพวกเขา เราบอกว่า เราเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ เราไม่อาจช่วยได้มากนักแต่สิ่งที่เราทำได้ก็คือเราจะอธิษฐานเผื่อคุณและยื่นเคียงข้างคุณเพราะพระเจ้าของเราได้ส่งเรามา หนึ่งในผู้นำของพวกเขาพูดว่า “คุณเป็นกลุ่มเล็กก็จริงแต่คุณเป็นคนสำคัญมากนะครับ เหมือนกับน้ำแก้วหนึ่งที่มีค่าต่อผู้ที่กระหายน้ำ” คำพูดนี้สัมผัสใจของผมมาก ผมรู้ว่าพระเจ้ากำลังทำสิ่งยิ่งใหญ่ที่ผมไม่อาจจินตนาการได้ คนส่วนใหญ่ที่เราพบเจอไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกับเราแต่พวกเขาก็ให้เร่อธิษฐานเผื่อพวกเขา

ความไวใจ: พวกเขาไวใจเรา ในฐานะหมอที่บางครั้งทำหน้าที่เป็นหมอพื้น ผมเห็นสิ่งนี้อย่างชัดเจน พวกเขาพูดภาษาของเราไม่ได้ เราเองก็พูดภาษาของเขาไม่ได้ แต่พวกเขาไวใจเราและมาหาเราให้ เราตรวจรักษาโรคให้ พวกเขาอนุญาตให้เราสอนการปฐมพยาบาลให้ เรามีความสุขขณะที่เราใช้เวลาอยู่กับพวกเขาที่นั่นเป็นอย่างยิ่ง

ความถ่อมใจ: นี่เป็นคำหนึ่งที่ออกมาจากผู้แปลของเราคนหนึ่ง เขาพูดคำนี้หลายครั้งที่เดียว เขาบอกว่าพวกเราที่มีความถ่อมใจมาก ผมก็ไม่รู้ว่าทำไมเขาจึงเห็นสิ่งนี้ในเรา โดยเฉพาะกับตัวผมเอง ผมรู้ว่าตัวผมเองไม่มีความถ่อมใจ แต่มีอย่างหนึ่งที่ผมทราบ พระเจ้าทรงกำลังทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในทีมของเรา ฉะนั้นเราจึงอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง เราต้องส่งต่อแสงสว่างจากพระเจ้าให้ผู้คนเหล่านั้นได้เห็น

ท้ายนี้ ผมอยากจะบอกว่าเรายังคงต้องทำสิ่งนี้ต่อไปและอธิษฐานเผื่อคนที่อยู่ในความสิ้นหวังและทำงานที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะทำให้แก่พวกเขา

**ผมรู้สึกขอบพระคุณสำหรับการทรงเรียกที่ดีและโอกาสที่ดีในการช่วยเหลือคนที่อยู่ยากลำบากหนึ่งของโลก
ขอทรงโปรดช่วยเราทุกคนให้เห็นโอกาสรอบตัวเราในการสร้างมิตรและสร้างสะพานให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นครับ**

โทรักษาฟันให้กับทหารนายหนึ่งในเคอร์ติสสถาน อีริค

ความเชื่อ บนเวาสูง

รัฐคะฉิ่นอยู่บนตอนเหนือสุดของพม่าเหนือระหว่างอินเดียและจีนที่อยู่ทางตะวันตก ตะวันออก และเหนือ ด้านล่างคือที่ราบพม่า ที่นั่นเต็มไปด้วยเวาสูงชันอันเป็นดินเวาหินมาลัย ที่นั่น งดงามทั้งภูมิทัศน์ และผู้คน

แต่รัฐคะฉิ่นมีเรื่องราวหนึ่งที่น่าสนใจไม่ดงามนัก นับตั้งแต่สัญญาณการหยุดยั้งกับกองทหารพม่า ที่มีอายุ 17 ปี ถูกละเมิดในเดือนมิถุนายน 2011 ก็เกิด การสู้รบกันตลอดเวลาและทำให้ประชาชนกว่า 98,000 คนต้องกลายเป็นผู้พลัดถิ่น - ตามข้อมูลจากองค์การสหประชาชาติ

สู้กับศัตรูด้วยการอธิษฐาน

หลังจากเสร็จสิ้นการนมัสการวันอาทิตย์ สมาชิกคริสตจักร บัพติสในค่ายผู้พลัดถิ่นมากมายก็ช่วยกันจัดเลี้ยงแก้อื้อ พวกเขาดันแก้อื้อห้าหกตัวมาติดกัน ปูเสื่อกบนแก้อื้อ จากนั้น ก็วางหมอนวางผ้าห่มไว้บนนั้น พวกเขาเปลี่ยนโบสถ์ให้กลายเป็นห้องอธิษฐาน 24/7 เจ็ดวันยี่สิบสี่ชั่วโมงสำหรับทหารที่อยู่บนภูเขาที่ดอนที่อยู่สูงขึ้นไป ที่นั่น กองทหารพม่าเข้าโจมตีอย่างต่อเนื่องตลอดสองเดือนครึ่งที่ผ่านมา ข้างเวทีทั้งสองด้านมีผ้าม่านปิดอยู่ และทุกชั่วโมงทุกวันจะมีใครคนหนึ่งอยู่หลังม่านนั้นนั่งอธิษฐานเพื่อเหล่าทหารทหาร ในห้องโถงของคริสตจักรโดยปกติจะมีคนจำนวนหนึ่งนั่งคอยอยู่บนเตียงที่ต่อด้วยแก้อื้อคอยคิดว่าตัวเองที่จะไปอธิษฐานหลังม่านเพื่อทหารเหล่านั้น พวกเขามีความเชื่อว่าคำอธิษฐานของพวกเขาจะไม่สูญเปล่าและพระเจ้ากำลังช่วยคนของพวกเขาให้ยืนหยัดอยู่ได้บนภูเขานั้น

วันหนึ่งในต้นเดือนตุลาคม พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานด้วยการอัศจรรย์ วันนั้นท้องฟ้าอากาศโดยรอบแจ่มใส ชาวคะฉิ่นได้ยินเสียงเฮลิคอปเตอร์จากระยะไกลที่กำลังบินเข้ามาโจมตีเพียงสองนาทีก่อนที่เฮลิคอปเตอร์จะถึงที่หมาย ทันใดนั้นเอง ยอดเขาก็ดอนทั้งยอดก็ถูกปกคลุมด้วยหมอกหนา ทหารได้ยินเสียงเฮลิคอปเตอร์บินวนไปวนมาแต่ไม่อาจมองเห็นได้ว่ากองทหารคะฉิ่นอยู่ตรงไหน เฮลิคอปเตอร์จึงต้องบินกลับไปโดยไม่ได้ออกกระสุนแม้แต่เพียงนัดเดียว หลังจากเฮลิคอปเตอร์บินกลับไปเพียงไม่นาน หมอกก็หายไป ท้องฟ้าเปิด แจ่มใสเป็นสีฟ้า ทหารทุกคนที่นั่นตระหนักดีว่านั่นคือการอัศจรรย์ พวกเขาขอบคุณพระเจ้าที่ทรงให้หมอกมาบังพวกเขาไว้จากทหารพม่า

สู้กับศัตรูด้วยกัณฑ์

ในคืนที่ชั่วครวราช้างถนนสู่ภูเขาก็ดอน หญิง 15 คนกำลังทำงานอย่างเร่งรีบว่องไว: สับ หั่น คน ต้ม ผัด แกง ทอด หญิงเหล่านี้คือแม่ครัวสำหรับทหารแนวหน้า พวกเธอเป็นมากกว่าแม่ครัวทหาร พวกเธอกำลังทำอาหารให้กับสามมี พี่ชาย น้องชายที่กำลังปกป้องภูเขาก็ดอนอันเป็นบ้านเกิดของพวกเขา ผู้หญิงทุกคนที่นั่นมีคนหนึ่งที่เธอรักคนหนึ่งที่กำลังปกป้องคะฉิ่นจากกองทหารพม่า อาหารเหล่านี้ทำขึ้นด้วยความรักและผู้หญิงเหล่านี้กำลังต่อสู้กับกองทหารพม่าด้วยวิธีที่ดีที่สุดที่พวกเธอทำได้ เมื่ออาหารทำเสร็จเรียบร้อยแล้วมอเตอร์ไซด์หลายคันขนอาหารขึ้นไปยังเชิงเขา จากที่นั่น มีทีมมารับอาหารต่อแบกขึ้นไปบนหลังลาและพากันเดินขึ้นไปยังหลังเขาที่สูงชันเป็นเวลาอีกสามชั่วโมงและในที่สุดมันก็ไปถึงแนวหน้า

โปรดอธิบาย
เพื่อชาวคะฉิ่น
ที่พวกเขาจะยืนยัน
เพื่อเสรีภาพ อธิฐาน
ที่พวกเขาจะเห็นผล
จากการอดทนต่อสู้
ในไม่ช้า

เด็กๆ เล่นนอกบ้าน
ในค่ายผู้พลัดถิ่น
รัฐคะฉิ่น ค่ายนี้คือบ้าน
ของคน 650 คน
ที่ตั้งอยู่บนภูเขาสูง
ทางไปชายแดนตติจัน

ตอนนี้ ที่นี่คือบ้านของเรา

สูงขึ้นไป 6,000 ฟุต ล้อมรอบด้วยภูเขาที่สูงขึ้นไปอีก 2,000 ฟุต คือค่ายผู้พลัดถิ่นของ 650 ชีวิต ชายหญิง และเด็ก ๆ ใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นในห้าปีที่ผ่านมา ด้วยความสูงขนาดนี้และอยู่ทางเหนือไกลขึ้นไปเพียงนี้ ที่นี่จึงหนาวเหน็บถึงกระดูกในหน้าหนาว มีหิมะตกหนาหนึ่งฟุตในปีที่ผ่านมา ค่ายนี้ตั้งอยู่ตรงชายแดนติดกับจีน ฉะนั้นมันจึงให้ความปลอดภัยแก่ผู้พลัดถิ่นในระดับหนึ่ง เพราะเขารู้ว่ากองทหารพม่าไม่สามารถเจาะเข้ามายังภูเขานี้ได้ ง่ายตายนัก Free Burma Rangers มาเยี่ยมค่ายนี้หลายครั้ง เนื่องจากมันอยู่ห่างไกลสันโดษและยากที่จะเข้าถึง เราจึงรู้สึกว่ามันจำเป็นต้องไปเยี่ยมและมอบสิ่งที่เราได้อยู่ให้กับพวกเขา เมื่อทีมของเรามาถึงในคราวนี้ เราารู้สึกแปลกใจที่เห็นพวกเขากำลังสร้างบ้านใหม่หลายหลัง คริสตจักรใหม่กำลังถูกก่อสร้าง บนเนินเขาเหนือหมู่บ้าน หัวหน้าคณะกรรมการค่ายถามว่าเราจะช่วยให้ทุนพวกเขาสร้างเครื่องปั่นไฟด้วยกระแสไฟฟ้าสำหรับ 100 หลังคาเรือนได้หรือไม่ เราถามพวกเขาว่า ถ้าสงครามจบลงในวันพรุ่งนี้ พวกเขาจะทำอะไรกับเครื่องปั่นไฟ? หัวหน้าค่ายมองเราและตอบว่า “เราอยู่ที่นั่นมาห้าปีแล้วครับ เรากำลังจะสร้างบ้าน

ถาวรหลายหลัง เราไม่สามารถใช้ชีวิตโดยบอกตัวเองว่าเราจะได้กลับบ้านในวันพรุ่งนี้หรือครับ นอกจากนั้น สำหรับเราหลายคนที่นี่ ตอนนี้ที่นี่กลายเป็นบ้านของเราไปแล้วครับ และเราส่วนใหญ่เลือกอยู่ที่นั่น อยู่บนภูเขาแม้ว่าสันติภาพจะมาถึงก็ตาม” เราประทับใจกับความทรหดอดทนของพวกเขาและทัศนคติที่อยู่เพื่อวันนี้ ไม่วันนี้รอคนอื่น” เราช่วยเขาด้วยเงินทุนเพื่อซื้อส่วนประกอบต่างๆ ที่ใช้ประกอบเครื่องปั่นไฟ พวกผู้ชายก็อาสาทำงานให้ฟรีเพื่อประโยชน์ของชุมชนของตัวเอง

การสู้เพื่อภูเขาเกิดอน

ภาพบน: ผู้หญิงที่กำลังทำอาหารให้กับทหารแนวหน้า

ภาพล่าง: กองทหารพม่าได้โรงเรียนในหมู่บ้านนคราม

เดือนสิงหาคม 2016 กองทหารพม่าเริ่มเข้าโจมตีชาวคะฉิ่นบนภูเขาเกิดอน ที่ตั้งนี้ช่วยให้องค์กรอิสระคะฉิ่นสามารถเข้าออกค่ายผู้พลัดถิ่นที่อยู่ทางเหนือของภูเขาได้ หากกองทัพบม่าโจมตีได้สำเร็จและเข้ายึดเกิดอน ผู้พลัดถิ่นเหล่านั้นก็จะถูกตัดขาดจากความช่วยเหลือ

รัฐบาลพม่าแทบจะไม่อนุญาตให้กลุ่มต่างๆ เข้าช่วยเหลือส่งอาหารให้กับผู้พลัดถิ่นในพื้นที่รัฐคะฉิ่นที่รัฐบาลไม่ได้ควบคุม ดังนั้น ความช่วยเหลือส่วนใหญ่จึงมาจากหลายกลุ่มในพื้นที่ของคะฉิ่นเองและจากรัฐบาลคะฉิ่น

จากการสอดแนมดูที่ตั้งของกองทหารพม่า ทีม FBR ได้เห็นผู้บัญชาการกองทหารในบังเกอร์ที่อยู่ใต้โรงเรียนและทหารมาชุมนุมกันที่โรงเรียนของหมู่บ้านนคราม (ภาพซ้าย) ทีมยังได้เห็นกองทหารพมามาตั้งฐานอยู่ข้างในและขุดรอบๆ คริสตจักรคะฉิ่นชาวบ้านจากหมู่บ้านนครามหนีออกจากหมู่บ้านของพวกเขาไปยังค่ายผู้พลัดถิ่นที่อยู่ใกล้ชายแดนจีนเนื่องจากกองทหารพม่าได้เข้าโจมตีในเดือนธันวาคม 2011 ชาวบ้านจากนครามเห็นภาพเหล่านั้นและยืนยันว่าภาพที่ตั้งต่างๆ ของกองทหารพม่าเหล่านั้นแท้จริงแล้วคือโรงเรียนและคริสตจักรของหมู่บ้านนคราม

เป็นอิสระ

หญิงคะฉิ่นเล่าเรื่องราวของเธอ
ที่ถูกจัดฉากพาไปทำงานในเมืองจีน
แต่มีการแอบตกลงที่จะขายเธอ

มะยอ เฮคอน ลัม อายุ 32 ปี ครั้งที่เธอและครอบครัวต้องหนีออกจากหมู่บ้านชงไม กองทหารพม่าเข้าโจมตีรัฐคะฉิ่นในปี 2011 และนั่นหมายความว่าที่นั่นไม่ปลอดภัยที่จะอยู่อาศัยอีกต่อไป ก่อนปี 2011 ครอบครัวของเธอปลูกข้าวและมีสวนครัวเล็กๆ เวลานั้นชงไมเป็นสถานที่สวยงามน่าอยู่ มะยอปรารถนาทุกวันที่จะกลับไปยังหมู่บ้านของเธอและให้ลูกคนสุดท้ายที่เกิดในค่ายได้เห็นว่าชงไมสวยงามน่าอยู่เพียงไร

หลังจากการโจมตี มะยอและครอบครัวต้องหนีไปยังค่ายผู้พลัดถิ่นมากมาย ที่ๆ พวกเขาและคนอื่นๆ แทบไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวมาเลยและต้องพึ่งพาความช่วยเหลือต่างๆ ที่มาจากรัฐบาลคะฉิ่นและองค์กรช่วยเหลือต่างประเทศ

วันหนึ่ง มีหญิงชาวจีนคนหนึ่งมาที่ค่าย มาชวนมะยอไปทำงานในโรงงานของเล่นที่เมืองจีน และสัญญาว่าเธอจะได้เงิน 60 หยวน (300บาท) ต่อวัน ซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากทีเดียว มะยอตัดสินใจไปทำงาน ทั้งครอบครัวเพื่อไปหาเงินในโรงงาน เก็บเงินส่งมาเลี้ยงครอบครัว

เมื่อมะยอไปถึงรัฐกวางตงใกล้กับฮ่องกงอันจะเป็นสถานที่ทำงานของเธอ เธอสังเกตเห็นหญิงจีนคนนั้นคุยกับผู้ขายคนหนึ่ง แม้เธอจะไม่เข้าใจภาษาเลยก็ตาม แต่เธอบอกได้ว่าพวกเขา กำลังต่อรองราคากันอยู่ มะยอเข้าใจเดี๋ยวนั้นว่าเธอถูกหลอกเสียแล้ว และกำลังตกอยู่ในอันตราย ในค่ายผู้พลัดถิ่นมีสมาคมสตรีคะฉิ่น

ที่ทำงานอยู่ที่นั่นและสอนผู้หญิงในค่ายให้รู้จักสังเกตการค้ำมนุษย์ และได้ให้เบอร์โทรศัพท์สายด่วนเอาไว้หากพวกเขามีเหตุฉุกเฉิน

มะยอหยิบโทรศัพท์ขึ้นโทรหาสมาคมสตรีในรัฐคะฉิ่น คนที่รับสายบอกเธอให้วิ่งไปที่สถานีตำรวจเดี๋ยวนี้นะ มะยอทำตามทันทีและหนีออกมาได้ โชคไม่ดีที่ตำรวจพูดภาษาคะฉิ่นไม่ได้สักคน เธอจึงต้องรอหนึ่งเดือนกว่าที่สมาคมสตรีจะส่งสามมาให้ เธอถูกส่งไปยังยี่เกียง ประเทศจีน ที่นั่น ตำรวจจับรถพาเธอไปส่งที่รัฐคะฉิ่น ไม่นานนักมะยอก็ได้กลับมาอยู่กับครอบครัวของเธอในมากมาย

“ฉันโชคดีมากที่ตัดสินใจอย่างรวดเร็วและมีคนช่วยฉันในขณะเดียวกัน ฉันก็เป็นห่วงหญิงสาวในค่าย พวกเธออาจถูกล่อลวงให้ไปทำงานหาเงินเพื่อที่จะซื้อเสื้อผ้าข้าวของสวยๆ หลังจากทำงานราวหนึ่งเดือนและมีความไว้วางใจกันแล้ว คนจีนจะขายผู้หญิงเหล่านี้ให้ไปแต่งงานกับชายชาวจีนเพื่อมีลูกเพราะขาดแคลนผู้หญิงในประเทศจีน” เธอบอก

“เราต้องการความช่วยเหลือเพื่อป้องกันการค้ำมนุษย์ เราต้องการความช่วยเหลือจากคุณ จนถึงเวลานี้ มีผู้หญิงคะฉิ่นหลายคนที่ถูกจับไปขายให้ผู้ขายในเมืองจีน โปรดอธิษฐานเพื่อเด็กสาวและผู้หญิงเหล่านี้ที่จะไม่ถูกล่อลวงให้ไปทำงานในเมืองจีนและอธิษฐานเพื่อผู้หญิงหลายคนในตอนี้ตกไปอยู่ที่นั่นแล้ว อธิษฐานขอการปกป้องพวกเขาจากการค้ำมนุษย์”

โปรดอธิษฐานเพื่อคนที่จนตรอกเหล่านั้นที่ต้องทั้งครอบครัวไปหาเงินในต่างแดน

– อธิษฐานขอการปกป้องและสติปัญญาให้พวกเขา

ในพันธกิจเคอร์ติสสถาน ประเทศอิรักที่ผ่านมานานนี้ ซอเซงก็ก่อกองอยู่ในมือ นั่งอยู่ในการประชุมผู้นำ
พื้นที่กลุ่มเล็ก เขายิ้มเงินๆ และแนะนำตัวเองว่า “สวัสดีครับ ผมคืออีโร้สสุดหล่อตัวอ้วน” ทุกคนหัวเราะ
การประชุมดำเนินต่อไปแบบสบายๆ ชายคนนี้แท้ที่จริงแล้วคืออีโรในเรื่องราวการผจญภัยยิ่งใหญ่
และกำลังถ่ายภาพทุกคนขณะที่พวกเขาพูด เคอร์ติสสถานคือการผจญภัยครั้งล่าสุด
ของ Free Burma Range ชายที่ชื่อซอเซงคนนี้ เกิดในมิงจา รัฐฉะฉาน ปี 1980

หลังจากออกจากบ้านไปไม่นาน พ่อของเขาตายจากตับ
ล้มเหลว – อีกสี่เดือนต่อมาขอเซงจึงทราบข่าวนี้ หลังจากรู้ข่าว เขา
กลับบ้านและอยู่กับครอบครัวสักพักหนึ่ง และตอนนี้เหลือเพียงแค่
แม่ น้องชายสองและน้องสาวหนึ่งคน เขากลับไปยังเมืองหยกและ
อีกไม่นานเขาก็กับเพื่อนๆ ก็โชคดีกลายเป็นเศรษฐี พวกเขาเจอกัน
หยกขนาดใหญ่ที่มีมูลค่ามากพอจะแบ่งกันได้คนละ \$30,000

แต่การข่มเหงจากรัฐบาลพม่าก็รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ และในที่สุด
 ซอเซงก็ตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มการเคลื่อนไหวเพื่อเสรีภาพที่เคย
 ปฏิเสธเขาตอนอายุ 16 หลังจากหกเดือนของการฝึก เขาก็ได้เป็น
 ทหาร เขาถูกส่งตัวไปยังชายแดนจีนอีกครั้งหนึ่ง ครั้งนี้เพื่อรักษา
 ความปลอดภัย แต่จากตำแหน่งใหม่ของเขานี้ เขามองเห็นว่าผู้นำ
 กลุ่มที่เขาเข้าร่วมด้วยนั้นแท้จริงแล้วคือนักธุรกิจที่แสวงหาผลกำไร
 เขาจึงลาออก กลับไปทำงานระยะสั้นๆ ในเหมือน่อีกครั้งหนึ่งก่อน
 ที่จะเข้าร่วมกลุ่มเล็กที่แยกออกมา เขาเห็นว่ากลุ่มนี้กำลังทำงาน
 เพื่อเสรีภาพในพม่าอย่างแท้จริง และกลุ่มนี้ส่งเขาไปภาคใต้ทันที

ไปยังรัฐกะเหรี่ยงแดงซึ่งมีฝ่ายต่อต้านกองทัพพม่าที่ทำงานอย่าง
แข็งขัน เขาได้เห็นการสู้รบเป็นครั้งแรกภายในหนึ่งสัปดาห์ มันเกิดขึ้น
ช่วงคริสมาสต์ปี 2005

ในปีต่อมา หัวหน้าทีมชาวคะฉิ่นของเขาได้ยื่นเกี่ยวกับการฝึก
อบรมของ FBR และส่งเขาไปฝึก ซอเซงเลือกฝึกทางด้านหมอ
เรียนรู้ทักษะเบื้องต้นต่างๆ ในการฝึกอบรมของ FBR จากนั้นเรียน
ทักษะที่สูงขึ้นจากคลินิกแม่เทา เขากลายมาเป็นส่วนหนึ่งของทีม
สำนักงานใหญ่ FBR ทำพันธกิจหลายครั้งในรัฐกะเหรี่ยง ตอนนั้น
ยังไม่ได้มีการสู้รบในรัฐคะฉิ่น มีเพียงแต่การเข้ายึดครองของกอง
ทหารพม่า แต่เขารู้ว่ามัน
จะเป็นเช่นนั้นตลอดไป
ฉะนั้น เขาจึงตั้งมั่นเรียนรู้
ให้ได้มากที่สุด เตรียมตัว
ให้พร้อมต่อสู้เพื่อเสรีภาพ

ในบ้านเกิดของตัวเอง เขาเรียนเรื่องการถ่ายภาพและมีทักษะสูง
ด้าน GPS และการทำแผนที่

ในที่สุด มันก็เกิดขึ้นในปี 2011 กองทหารพม่าเข้าโจมตีที่ตั้ง
ของคะฉิ่นที่อยู่ใกล้เขื่อน ฝ้าฝั้นสัญญาการหยุดยิงที่มีอายุยาวนาน
17 ปี สัญญาที่อนุญาตให้กองทหารพม่าเข้ามายังที่นั่นได้ในปี 1994
การสู้รบยกระดับอย่างรวดเร็วเนื่องจากคะฉิ่นปฏิเสธไม่ยอมถอย
ในขณะที่กองทหารพม่าเองพยายามรวบรวมกำลังของตนให้ได้
ภายในหนึ่งปี ชาวคะฉิ่นกว่าแสนคนถูกบังคับให้ต้องออกจากบ้าน
ของตนและรัฐคะฉิ่นกลายเป็นศูนย์กลางการสู้รบที่หนักหน่วงรุนแรง
มากที่สุดเท่าที่เคยเกิดขึ้นในประเทศพม่า ไม่นานนักมีการขอให้

FBR ช่วยฝึกอบรมทีมบรรเทาทุกข์เพื่อช่วยเหลือผู้พลัดถิ่น
เหล่านั้น เวลานั้นซอเซงและเพื่อนเรนเจอร์ชาวคะฉิ่นพร้อมแล้ว
พวกเขาทำหน้าที่ประสานงานและนำการฝึกต่างๆ นำหลายพันภารกิจ
เพื่อช่วยเหลือผู้พลัดถิ่น เมื่อกองทัพพม่าเริ่มใช้เฮลิคอปเตอร์เข้าโจมตี
และใช้เครื่องบินเจ็ตต่อสู้ ซอเซงมีกล้องอยู่ในมือพร้อมบันทึกภาพ
— ภาพของเขาถูกส่งไปทั่วโลกด้วยการกระจายของ BBC เปิดเผย
ความจริงที่รัฐบาลปฏิเสธเรื่องการบุกโจมตีของกองทัพพม่า ในปี
2015 เขาได้รับบาดเจ็บจากสะเก็ดปืนครกเข้าที่แขน แต่ยังไม่ยอม
หยุดบันทึกภาพต่อไป

“ไม่ว่า (เรา) จะชนะหรือไม่ ชาวคะฉิ่น จะสู้จนกว่าจะได้รับอิสรภาพ”

วันนี้การสู้รบยังดำเนิน
อยู่ต่อไป ค่ายผู้พลัดถิ่น
หลายแห่งยังเต็มไปด้วย
ผู้พลัดถิ่นที่ไม่อาจกลับ
บ้านของตนได้มาเป็นเวลา

สี่ปีแล้ว เขาบอกว่า ไม่ว่าพวกเขาจะชนะหรือไม่ ชาวคะฉิ่นจะสู้
จนกว่าจะได้รับอิสรภาพ ในขณะที่ FBR เริ่มช่วยเหลือประเทศอื่นๆ
ความปรารถนาที่จะช่วยผู้คนรวมถึงผู้ถูกข่มเหงในที่อื่นๆ ก็เติบโต
ในจิตใจของซอเซง ด้วยเช่นกัน เขาร่วมทำพันธกิจในเคอร์ดิสถาน
หลายครั้ง ได้บอกเล่าเรื่องราวว่าเกิดอะไรบางอย่างที่นั่น สำหรับตัวเขา
เอง นี่คือการต่อสู้กับที่พระเจ้าทรงเปิดให้แก่เขา คำอธิษฐานของ
เขาคือขอความยุติธรรมและสันติภาพให้กับโลกใบนี้ เขาทำงาน
อย่างแข็งขันต่อไปเพื่อสิ่งนั้น และข้อความของเขาคือการทำงาน
ของเขาด้วยเช่นกัน เขาบอกพวกเขาว่า “อธิษฐานและลงมือทำ

อธิษฐานเพื่อการนำสำหรับซอเซงและที่พวกเขาได้เห็นเสรีภาพ มาถึงคนของเขาและได้เห็นผลจากน้ำพักน้ำแรงของเขา

ในหน้า 16 ภาพบน:

ซอเซง (คนขวาในรูป)
กับเพื่อน เรนเจอร์โจเซฟ
ที่เป็นหมอ หลังจากการ
ปลดปล่อยบัสซิกา
ในเคอร์ดิสถานในปี 2016

ในหน้า 16 ภาพล่าง:

ซอเซงกำลังทำ
แผนที่ต่างๆ ในพม่า

คนทางขวา: ซอเซงวัยหนุ่ม
สำเร็จการฝึกเรนเจอร์

เสียงของความสัตย์ซื่อ

The Jungle School of Medicine-Kawthoolei (JSMK) คือโรงเรียนแพทย์และคลินิก ที่ตั้งอิงข้างแม่น้ำสายเล็กในหุบเขาบนผืนป่าของรัฐกะเหรี่ยง นักเรียนจากทั่วรัฐกะเหรี่ยงมาที่นี่ เพื่อเรียนรู้เรื่องยาจากเจ้าหน้าที่การแพทย์ทั้งชาวกะเหรี่ยงและชาวต่างชาติที่ฝึกเตรียมพวกเขา เพื่อให้การรักษาผู้คนของเขาก่อน นอกจากนั้น พวกเขามาเพื่อเรียนรู้เรื่องการเป็นคนที่มีสัตย์ซื่อ ต่อประชาชาติของตนด้วย ประเทศที่ถูกขับเคลื่อนด้วยความรุนแรงและไร้ความมั่นคงมานาน หลายทศวรรษ ที่นี่ ดร.จอห์น ซอว์ ผู้อำนวยการ JSMK นานาชาติ ได้กล่าวถึงความสัตย์ซื่อ

นานก่อนฟ้าจะสางที่ Jungle School of Medicine – กอซูล (JSMK) ก่อนกระทั่งโกโด้งจะเริ่มขึ้น หากคุณเป็นคนนอนหลับ ไม่ลึกนัก คุณจะได้ยินเสียงฝ่าฝืน ได้ยินจังหวะของมัน เสียงแผ่นเหล็กฉีกเนื้อไม้และเสียงพินกระดอนหล่นลงพื้น นี่คือนั่นในเสียง แห่งความสัตย์ซื่อของเรา ทุกเช้าจะมีนักเรียนหรือเจ้าหน้าที่คนหนึ่งตื่นก่อนเข้ามีดสวมไฟฉายไว้บนศีรษะและมาฝ่าฝืนเพื่อใช้ไฟ ทำอาหารต้มน้ำให้กับเรา นอกจากนั้นแล้วมีเสียงการใช้ชีวิตอย่างสัตย์ซื่ออะไรอีกบ้างที่ JSMK

ภาพบน: ผู้ป่วยถูกส่งตัวผ่านป่ากับโดยใช้ก่อนไฟ บ่อยครั้งการขาดถนนสร้างปัญหาให้กับผู้ที่ต้องการการรักษา

เสียงของการดูแลผู้ป่วย

มีคนส่งเสียงให้นักเรียนที่พิมพ์กันอยู่เงียบลงเพื่อฟังเสียง สัญญาณสำคัญและเสียงจ่าพยาบาลในแผนกผู้ป่วยใน

มีเสียงคุยกันเป็นภาษากะเหรี่ยง – นักเรียนจดประวัติ ชาวบ้านกะเหรี่ยงคนหนึ่งที่ถูกงัดในแผนกผู้ป่วยนอก ตลอดวัน จันทร์ถึงวันศุกร์ ชาวบ้านพากันมาที่นี่ตั้งแต่เช้าถึงเย็น บอกเล่า ปัญหาอาการของพวกเขา รับการตรวจ รับการวินิจฉัยและรับการรักษา เจ้าหน้าที่คนหนึ่งคอยอธิบายให้ผู้ป่วยที่จะกลับบ้านฟังว่า ยาที่จ่ายให้คืออะไรบ้าง

เสียงหัวเราะระหว่าง “เจ้าหน้าที่ในเมือง” ของเรากับคนไข้ ที่เขาดูแล นั่นก็คือผู้ป่วยทั้งหลายที่เราจะส่งตัวไปยังอีกประเทศ หนึ่งเพื่อรับการรักษาพิเศษ ความพยายามหลักก็คือช่วยผู้ป่วย ที่มีปัญหาพิเศษให้ได้พบแพทย์เฉพาะทาง แต่ในระหว่างนั้น เจ้าหน้าที่ของเราได้ให้ความรักและเสียงหัวเราะมากมายที่ช่วย หนุนส่งพวกเขาให้ดีขึ้นในบริบทที่แตกต่างของเมือง

เสียงของการแบกบน

เสียงข้าวสีกันในกระสอบหนักที่ถูกแบกบนข้ามภูเขา เด็ก นักเรียนหยอกทำเล่นกันตามภาษาคนหนุ่ม แบกกระสอบข้าว มายังโรงเรียนเพื่อเติมเสบียง

เสียงเอี้ยดอ้าดของเชือกสีกันท่อนไฟ ชาวบ้านใช้ไฟล่าหา ช่วยกันแบกคนไข้ใส่เปลญวนมายัง JSMK เพื่อรับการรักษา เนื่องจากไม่ค่อยมีคนไข้ คนไข้ป่วยหนักที่ไม่สามารถเดินข้าม ภูเขาเองได้ต้องถูกแบกมายังที่นี่

เสียงนับ

เสียงนับเวชภัณฑ์และเสบียงต่างๆ: เข็มฉีดยา ผ้าก๊อช ขวดยา กระบอกฉีด สมุดจด และเสบียงอื่นๆ ที่ต้องใช้ในโรงพยาบาล คลินิกและโรงเรียน ทุกอย่างถูกขนเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน ที่ๆ ห่างไกลออกไปหลายวัน จากสำนักงานในเมือง มีเสียงพิมพ์คอมพิวเตอร์คอยส่งสิ่งของต่างๆ สำหรับเดือนหน้า ยืนยันแต่ละอย่าง จัดการจ่ายเงินและติดตามการส่งของ

เสียงเด็กร้องไห้

เด็กทารกร้องไห้ระหว่างเปลี่ยนผ้าพันแผล แผลใหม่ที่มีมือของเขา กำลังดีขึ้นแต่ต้องเปลี่ยนผ้าพันแผลทุกวันอันเป็นกิจวัตร อันแสนเจ็บปวด พ่อของเขาคอยปลอบโยน อุ้มเด็กน้อยไว้ในอ้อมแขน บางครั้งการรักษาก็เจ็บปวดและต้องช่วยคนไข้ให้รับมือกับมัน

เด็กๆ ที่นั่งรอฉีดวัคซีนส่งเสียงร้องไห้ระงม นี่คือวิธีที่พวกเขารับมือกับเข็มที่ขยับเข้ามาใกล้ขึ้นเรื่อยๆ แต่หลังจากนั้น ลูกกวาดเป็นเครื่องปลอบใจที่แสนหวาน

เสียงของการเรียนรู้

เสียงของครูสองคนดังกลบเสียงนักเรียนที่กำลังจดบนสมุด ขณะที่ครูสอนในห้องเรียนและคำสอนถูกแปลงลงบนกระดาษ ทั้งหมดที่มาเยี่ยมและผู้แปลต่างมีความสำคัญยิ่งในฐานะครู สูงขึ้นไป คือหลังคาสังกะสีร้อนระอุเหนือหัวส่งเสียงขยายตัวได้เด็ดจัด ตอนบ่าย นักเรียนที่ตอนนอนเพราะผ้าผู้ป่วยเมื่อคืนนี้ต้องพยายามฝืนตาตื่นภายใต้ความร้อนนี้ เสียงนี้เปลี่ยนไปเป็นเสียงการทำงาน กลุ่ม การสนทนา ทบทวนและเกมทางการแพทย์

ระหว่างการเฝ้าเวรผู้ป่วยใน นักเรียนนั่งท่องหนังสือ นักเรียนอยู่กับคนไข้ที่พวกเขาเคยดูแลแล้วละสองครั้ง พวกเขาเรียนรู้ด้วยการลงมือทำและการพูด ด้วยการสังเกตอาการของคนไข้จากเจ็บป่วยจนหายดี

นักเรียนลูกๆ ของเจ้าหน้าที่ห้องหนังสือตามครูของพวกเขา ไม่พร้อมเพรียงนักแต่ก็เป็นเสียงเดียวกัน ท่องจำบทเรียนของตัวเอง ชันอนุบาลเล็กๆ ในโรงเรียนนี้กำลังขยายเพิ่มเพื่อรองรับให้การศึกษาให้กับลูกๆ ของเจ้าหน้าที่

**โปรดอธิษฐานเพื่อ เพราะผู้ป่วยของเรามีชีวิตที่
ทุกข์ยากลำบาก เพราะความสับสนในการทำงาน
ของเรานั้นหมายถึงความล้มเหลวที่มั่นคง การยับยั้ง
อดทน ความจงรักภักดี การตอบสนองที่ดี ความเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกัน โปรดอธิษฐานเพื่อเราขณะที่เรา
เรียนรู้ในการรับใช้กันและกันในเสียงแห่งความสัตย์ซื่อ
อันน่ารักเหล่านี้**

ภาพบน: พ่ออัฐลูกเล็กขณะก้มมองของ JSMK เปลี่ยนผ้าพันแผล
ให้กับมือที่เป็นแผลไหม้

ภาพล่าง: นักเรียนเรียนด้วยกันใน JSMK

พบกับเด็กๆ กู๊ดไลฟ์คลับ

กู๊ดไลฟ์คลับ (GLC) มีฐานอยู่บนยอห์น 10:10 ที่พระเยซูทรงตรัสว่าพระองค์ได้มาเพื่อให้ “ชีวิตที่ครบบริบูรณ์” กู๊ดไลฟ์คลับต้องการที่จะเปิดประตูแม้ว่าจะเพียงเล็กน้อยก็ตาม เปิดไปสู่ชีวิตที่ครบบริบูรณ์และสู่สิ่งที่พระเยซูทรงมีไว้ให้กับเด็กๆ ที่เราพบเจอ เราเชื่อว่าคำอธิษฐานของเรามีความหมายตลอดนิรันดร์ เราอยากให้คุณได้รู้จักกับเด็กบางคนที่เราได้พบเจอ และอยากหุบใจคุณให้อธิษฐานเพื่อเด็กๆ เหล่านี้ด้วยเช่นกัน

จากพม่า

ซานพอ (ภาพบน คนกลาง) คือเด็กหญิงชาวกะเหรี่ยงอายุ 13 ปี ที่เกิดมาพร้อมหัวใจรั่ว หัวใจกลับส่งเลือดที่เต็มไปด้วยออกซิเจนแล้วไปยังปอดอีกแทนที่จะส่งไปเลี้ยงร่างกาย และไม่ส่งออกซิเจนอย่างเพียงพอตามที่ร่างกายต้องการในการดำรงชีวิต ขณะที่เธอโตขึ้น ร่างกายก็ต้องการออกซิเจนเพิ่มมากขึ้นและชีวิตของเธอก็เริ่มต่ำต้อยลง เธอเกิดในรัฐกะเหรี่ยงช่วงที่กองทหารพม่ากำลังวางกับระเบิดจำนวนมาก ตัดถนนใหม่หลายสายและสร้างค่ายทหารใหม่หลายแห่ง – และได้รับคำสั่งให้ยิงทุกคนที่พบเห็น ฉะนั้น การเดินทางจึงเต็มไปด้วยอันตราย การรักษาก็แสนจำกัด เมื่อพ่อแม่เห็นว่าเธอกำลังจะตายต่อหน้าต่อตาพวกเขา พวกเขาพาเธอไปหาหมอผีประจำหมู่บ้านและทิ้งเธอไว้ที่นั่นด้วยหวังว่าหมอผีอาจช่วยได้ เธอหนีกลับมาที่บ้าน ในที่สุด การสู้รบที่นั่นก็เบาบางลง มีคลินิกเปิดขึ้นไม่กี่แห่ง มีเจ้าหน้าที่ต่างชาติและหมอกะเหรี่ยงที่เป็นคนพื้นที คลินิกนี้ชื่อว่า Jungle School of Medicine – กอซูละ พ่อแม่จึงตัดสินใจว่าจะลองคลินิกนี้ดู เมื่อไปที่นั่น พวกเขาจึงได้รู้ว่าซานพอต้องถูกส่งไปยังประเทศเพื่อนบ้านเพื่อรับการผ่าตัด และยังอนุญาตให้คุณแม่ของเธอไปกับเธอด้วยได้ เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่น การผ่าตัดประสบความสำเร็จดี หลังจากฟื้นตัว ซานพอได้กลับบ้านและสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่มากขึ้นอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตของซานพอ และเราอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ทุกคนในพม่าที่ชีวิตของพวกเขาดูเหมือนแขวนอยู่บนเส้นด้าย – เราอธิษฐานขอชีวิตที่ครบบริบูรณ์ที่พระองค์ทรงสัญญา

จากซีเรีย

อาจิน (เสื้อสีชมพูด้านบน) เวลานี้เธอกลายเป็นเด็กกำพร้าครบหนึ่งปี เธออายุ 11 ขวบและอาศัยอยู่ในโคบานี ประเทศซีเรีย เมื่อถามเธอว่าต้องการความช่วยเหลือใดมากที่สุด ตอนแรกเธอลงหยิ่งใจผู้ถาม “คุณช่วยอะไรได้บ้างคะ?” จากนั้นเธอตอบว่า “ผ้าอ้อมคะ สำหรับเรา ผ้าอ้อมแพงมาก” ในหนึ่งปีที่ผ่านมา เธอต้องดูแลน้องสี่คน คนเล็กสองขวบและหนึ่งขวบ เมื่อคุยกันส่วนตัวที่หลัง ลามเล้าให้ฟังว่ามีอย่างเดียวที่อาจินอยากได้จริงๆ ก็คือภาพถ่ายพ่อแม่ของเธอใส่กรอบ ในเดือนมิถุนายน 2015 พ่อแม่ของเธอถูกไอซิสยิงเสียชีวิตขณะเข้าจู่โจมเมืองโคบานีแบบไม่ทันตั้งตัว มีพลเรือนอีก 220 คนถูกสังหารในการโจมตีครั้งนั้นด้วย เข้าของวันที่ 25 มิถุนายน ขณะที่พ่อแม่ของเธอนอนเสียชีวิต พวกเขาถือเหยื่อรายแรกของมือสังหารที่กำลังจะกลับมาอีก เธอและน้องๆ รีบเก็บข้าวของด้วยความตื่นตระหนกใส่ในรถของคุณป้าและหลบหนีออกมาได้ เวลาที่อาจินเป็นทั้งพ่อและแม่ให้กับน้องๆ – และตัวเธอเองก็ยังเป็นเด็กอยู่แท้ๆ เธอบอกเธอว่า อาจินจะหนูต้องกลายเป็นผู้ใหญ่อย่างรวดเร็ว ต้องมีความรับผิดชอบหลายอย่าง แต่หนูไม่จำเป็นต้องเป็นพ่อแม่ให้กับตัวเอง พระเจ้ารู้ว่าหนูอายุแค่ 11 ขวบเท่านั้นและพระองค์จะคอยช่วยหนูพระองค์จะไม่ให้มันหนักกว่าที่หนูจะทนได้” โปรดอธิษฐานที่ภาระของอาจินจะเบาอย่างแท้จริง – และโปรดอธิษฐานเผื่อเด็กกำพร้าทั้งหลายในซีเรียที่แบกความทุกข์สาหัสเอาไว้ อธิษฐานขอความหวังและที่จะมีผู้แบ่งเบาภาระให้กับเด็กๆ เหล่านี้

จาก JSMK

ขณะที่หมอ 20 คนได้รับแรงบันดาลใจจากการสอนในห้องเรียนที่อบอุ่นหรือจากการเยี่ยมคนไข้แต่ละรอบหรืออ่านหนังสือ ทบทวนหนังสือเพื่อเตรียมสอบ เด็ก 12 คนที่อยู่ฝั่งตรงข้ามติดกับแม่น้ำก็มีชั้นเรียนของตัวเองเช่นกัน เด็กๆ กำลังนั่งห้องตัวหนังสือ ตัวเลขสองภาษา พวกเขาเรียนร้องเพลงและท่องข้อพระคัมภีร์ พวกเขา กำลังเรียนรู้ที่จะเรียนและที่สำคัญยิ่งกว่านั้น พวกเขา กำลังซึมซับการเรียนรู้ในแบบที่เป็นวิถีชีวิตของพวกเขา ด้วย พวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่น อยู่ในโรงเรียนนี้ตั้งแต่เกิด พ่อแม่ของเด็กบางคนเป็นเจ้าของหน้าของโรงเรียน มีส่วนร่วมที่เจ้าหน้าที่และนักเรียนคอยดูแล รวมถึงอาคารสถานที่อื่นๆ ทุกคนเรียนรู้ว่าจะช่วยเหลือกันอย่างไรในทุกแง่มุมของชีวิต ทุกคนล้วนมีส่วนร่วม เด็กๆ ก็ด้วยเช่นกัน – พวกเขา ร้องเพลงในโบสถ์ ช่วยเลี้ยงไก่ ทำงานจุกจิกให้กับแม่ที่บ้านและช่วยคุณพ่อในห้องเรียน พวกเขา ยังไม่เคยต้องหนีออกจากบ้านของตัวเอง พวกเขา ยังไม่เคยต้องทิ้งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง รวมถึงความหวังในการเล่าเรียนหนังสือด้วย พวกเขาเป็นคนรุ่นใหม่ของรัฐกะเหรี่ยงและพม่า และพวกเขากำลังเรียนรู้สิ่งที่ยิ่งใหญ่: นอกจากการอ่าน การเขียน เรียนเลข พวกเขา กำลังเรียนรู้การรับใช้คนของพวกเขารับใช้คนในการดูแลบ้านของตัวเอง เรียนรู้คุณค่าของการใช้มืออย่างคล่องแคล่วและคุณค่าของการใช้สมองอย่างว่องไว และพวกเขากำลังเรียนรู้ที่จะรักผู้อื่น – เริ่มจากครอบครัวของตัวเอง จากครอบครัวเล็กๆ ของ JSMK จากครอบครัวของเรนเจอร์ที่ค่ายฝึกอีกฝั่งของแม่น้ำ และจากชาวต่างชาติที่มาสอน นี่คือการเรียนรู้ใหม่ของพม่า โปรดอธิษฐานเผื่อพวกเขาที่จะเรียนบทเรียนเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

จากเคอร์ติสแกน

อาคราม คีโรคือเด็กชายวัย 11 ขวบจากหมู่บ้านรามบาลีใกล้เมืองชินจาร์ ในวันที่ 3 สิงหาคม 2014 นักรบไอซิสเข้ามายังหมู่บ้านนี้ มีการเตือนภัยเพียงไม่กี่นาทีที่ล่วงหน้า อาครามและครอบครัวอดสมาธิ 16 คนใส่รถเพียงคันเดียวหนี (มีน้องชายสองคนบนรถแทรกเตอร์) ทั้งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง พวกเขาซ่อนตัวที่ร่องน้ำแคบๆ แปะวัน จนกระทั่งคนอื่นๆ ที่หลบหนีมาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มาอยู่ที่นั่นและบอกพวกเขาว่าไอซิสจะมาถึงที่นี่ด้วย พวกเขาเดินทางสามวันจนถึงที่นี่ มีน้ำมีอาหารเล็กน้อยและมีคนอื่น ๆ พวกเขาพักอยู่ที่นั่น ณ จุดหนึ่ง ไอซิสรุกเข้ามาถึงอีกฝั่ง แต่นักรบชาวเคิร์ทและชาวเยซิดีผู้กล้าหาญปกป้องพวกเขาไว้ได้ ผู้พลัดถิ่นจึงยังคงอยู่ที่นั่นได้ ตอนนี้ค่ายผู้พลัดถิ่นขยายจำนวนขึ้น อาครามและครอบครัวอาศัยอยู่ที่นั่น อาครามใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น อาครามขอบคุณพระเจ้าที่ตอบคำอธิษฐานของพวกเขาและให้พวกเขามีชีวิตอยู่ – พวกเขาอธิษฐานที่ไอซิสจะพ่ายแพ้และพวกเขาจะกลับบ้านได้ บางครั้งเขาก็อธิษฐานเผื่อทีมฟุตบอลเรียลแมดริดด้วย นั่นคือทีมโปรดของครอบครัวเขา โปรดอธิษฐานเผื่ออาคราม

บน: นักเรียนเล็กที่สุดของ JSMK

กลาง: เจ้าหน้าที่และนักเรียนของ JSMK และเด็กอนุบาล JSMK

ล่าง: อาคราม คีโรในเคอร์ติสแกน

อธิษฐานอยู่เสมอและไม่ยอมแพ้

ศิษยาภิบาลเอ็ดมันด์เป็นศิษยาภิบาลและอนุศาสนิกของ FBR ตอนที่ท่านยังหนุ่ม ท่านตั้งมั่นว่าจะเป็นหัวหน้าฝ่ายต่อต้านและนำเสรีภาพมาให้กับคนของท่าน ขณะที่ท่านเรียนไปได้ครึ่งหนึ่ง ท่านรู้สึกพระเจ้าทรงเรียกให้ทำอีกอย่างหนึ่ง: ต่อสู้เพื่อเสรีภาพฝ่ายจิตวิญญาณของผู้คน ท่านพบกับ เดฟ ยูแบงค์เนื่องจากการมีการทรงเรียกเดียวกันคือการช่วยผู้คนในที่ๆ ไม่มีใครมาช่วย ช่วยคนเหล่านั้นที่ต้องหนีออกจากบ้านของตัวเองแต่ปฏิเสธไม่ยอมหนีไปประเทศอื่น นี่คือนักพลัดถิ่นที่หลบซ่อนตัวอยู่ตามป่า จนถึงวันนี้ เอ็ดมันด์ยังคงให้การฝึกอบรมฝ่ายจิตวิญญาณกับทีมของ FBR ทุกๆ ปีและกับชาวกะเหรี่ยงในที่ต่างๆ ทั่วโลก

จากการสลายของศูนย์ใหญ่สหภาพกะเหรี่ยง (เคเอ็นยู) ในปี 1995 ชาวกะเหรี่ยงนับพันสูญเสียบ้านที่ดิน บางคนหนีไปซ่อนในป่าและบางคนหนีข้ามชายแดนกลายเป็นผู้ลี้ภัย เวลานั้นเอง คนที่ต้องซ่อนตัวอยู่ในป่านั้นดูเหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง พวกเขาประสบปัญหาทั้งเรื่องอาหาร การศึกษา สุขภาพ ความหวาดกลัวกังวลนั้นเมื่ออยู่ที่ครอบครัว ศิษยาภิบาลชาวกะเหรี่ยงที่อยู่กับพลัดถิ่นเหล่านี้ทำงานอย่างเต็มที่ที่ดีที่สุดแต่ก็มีประสิทธิภาพไม่มากนัก

อย่างไรก็ตาม ด้วยพระคุณและความรักของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ในปี 1966 มิชชันนารีชาวอเมริกันได้มายังพื้นที่นั้น ท่านสังเกตดูสถานการณ์และตั้งกลุ่มหนึ่งขึ้นมาที่มีชื่อว่า “Christians Concerned for Burma” นับแต่นั้นมา ทุกอาทิตย์ที่สองของเดือนมีนาคมจึงเป็นวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า มาถึงวันนี้เป็นเวลาสี่สิบปีแล้ว มิชชันนารีท่านนั้นและทีมต่างๆ ยังคงรับใช้พระเจ้าด้วยการไปหาผู้พลัดถิ่นเพื่อให้การรักษากแก่พวกเขา ไม่เพียงแต่ทางด้านการดูแลสุขภาพด้วย ท่านเริ่มพันธกิจในปี 1997 และให้การช่วยเหลือชาติพันธุ์ต่างๆ ที่ประสบความยากลำบากด้วยการส่งทีมไปเยี่ยมเยียนพวกเขาและให้ความช่วยเหลือคนเหล่านั้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

อย่างไรก็ตาม นับจนบัดนี้ ประเทศพม่ายังคงไม่ได้รับเสรีภาพอย่างครบถ้วน แม้ว่าชาติพันธุ์ติดอาวุธบางกลุ่มจะลงนามในสัญญาการหยุดยิงระดับชาติไปแล้วก็ตาม ยังมีการสู้รบในบางภูมิภาค และยังคงมีผู้พลัดถิ่นจำนวนนับล้านคน พวกเขายังขาดสิทธิมนุษยชนพื้นฐาน ไร้สิทธิครองที่ดิน ไม่มีสิทธิพื้นฐานชาติพันธุ์ และไม่มีเสรีภาพในการนับถือศาสนาอย่างครบถ้วน

การรักซึ่งกันและกันช่วยให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อเสรีภาพเพื่อความยุติธรรมและสันติภาพ ขอให้เราให้อภัยต่อกันและกันโดยปราศจากความเกลียดชัง ให้เราอธิษฐานด้วยความเชื่อและกระทำความความกล้าหาญ ให้เราไม่ยอมแพ้ต่ออธิษฐานเพื่อประเทศพม่าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อพม่าจะได้รับสันติสุขแท้ และมีสันติภาพ ความร่มเย็นอย่างแท้จริง

ชีวิตใหม่

ซานูคือหนึ่งในผู้นำทีมกะเหรี่ยงของเราและเป็นผู้ประสานงานพื้นที่ เขาทำงานกับ FBR มากกว่า 10 ปี ในปีนี้ เขาบอกเราว่าอยากรับบัพติศมาก่อนที่เขาจะแต่งงาน เขาพูดว่า “ถึงเวลาแล้วครับที่ผมจะมอบชีวิตให้กับพระเยซู ผมเชื่อในพระองค์และอยากจะทำตามพระองค์ ผมต้องการรับการอภัยบาปของผม”

หลังจากรับบัพติศมาแล้ว เราเป็นส่วนหนึ่งในงานแต่งงานของเขา ในคำพูดพวย ภาระของเขาน่ารักและเราชื่นชมการเริ่มต้นใหม่ที่ซานูได้เริ่มไว้หลายอย่าง

หลังจากการแต่งงาน เพื่อนกะเหรี่ยงของเรอีกคนหนึ่งขอให้เราให้บัพติศมากับน้องชายของเขาที่ชื่อธามลาทุ เพื่อนคนนั้นบอกว่า “เราเสียน้องชายคนนี้ไปเมื่อ 20 ปีที่แล้วครับ เขาหนีออกจากบ้านไปและใช้ชีวิตเป็นคนติดเหล้าขี้เมา ปีนี้เขาบอกเราว่าเขาตัดสินใจจะติดตามพระเยซู พระเยซูทรงช่วยเขาและกู้เขาให้รอดจากการติดเหล้าขี้เมา” เขาเล่าต่อว่า ก่อนหน้านั้นบางคนในครอบครัวอยากจะทำให้อธิษฐานให้ธามลาทุไปแล้วแต่เขาให้กำลังใจว่าให้อธิษฐานต่อไปและอย่ายอมแพ้สำหรับครอบครัวนี้ การอัศจรรย์ได้เกิดขึ้นและพวกเขาได้ลูกชายและน้องชายกลับคืนมา

เราขอบคุณพระเจ้าที่ประทานชีวิตใหม่ให้กับซานูและธามลาทุ และขอบคุณพระองค์ที่ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าไม่อาจกู้กลับคืนมาได้หากเรามอบให้กับพระองค์

บน: เดฟ ยูแบงค์และศิษยาภิบาลเอ็ดมันด์ให้บัพติศมากับซานู

ทีมบรรณาธิการข่าวว่า ลาหู่ กะเหรี่ยงแดงและกะเหรี่ยงขมิ้นพัฒนาในการฝึกอบรมเรนเจอร์

ขอบคุณทุกท่านสำหรับการอ่านวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า 2017 วิธีที่ดีที่สุดที่ทุกท่านสามารถมีส่วนร่วมคือการอธิษฐาน อธิษฐานอย่างแท้จริง วันนี้ เวลานี้ และโปรดอธิษฐานเพื่อประเทศพม่าในหัวใจด้านล่างนี้

พระบิดา เราเข้ามาต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ในวันนี้เพื่อยกชูประเทศพม่า รัฐบาลพม่า ชาวพม่า พรรคการเมืองชาติพันธุ์ในพม่าและทุกคนที่ทำงานเพื่อความยุติธรรมและสันติสุขที่นั่น เราอธิษฐานที่พระองค์จะทรงเป็นพระบิดาของพวกเราในแบบใหม่ในวันนี้ เป็นพระบิดาของเหล่าผู้นำและผู้มีอำนาจตัดสินใจทั้งหลาย เป็นพระบิดาของหลายชาติพันธุ์ที่ยังคงพลัดถิ่นและเผชิญกับความขัดแย้ง เป็นพระบิดาของผู้ที่ทำงานที่นั่นที่สละเวลาและพลังงานต่อสู้เพื่อสันติภาพ ขอทรงเป็นพระบิดาแก่พวกเราและขอทรงปกป้องพวกเราจากการคอร์รัปชัน การข่มเหง ความหวาดกลัว ขอทรงคุ้มกันพวกเรา

พระเยซู พระองค์ทรงมอบสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และในแผ่นดินโลกไว้แก่เราและเราสรรเสริญพระองค์ที่ทรงให้เรามีส่วนในสิทธิอำนาจนั้นในฐานะบุตรชายและบุตรสาวของพระองค์ เราอธิษฐานขอความจริง สันติภาพและพระคุณจะมีอยู่เหนือผู้นำในพม่าในพระนามของพระเยซู พระนามของพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจ ฤทธิ์อำนาจในการรักษาผู้ป่วย ฤทธิ์อำนาจในการหยุดสงคราม ฤทธิ์อำนาจการเปลี่ยนภายในผู้คน เราขอประกาศฤทธิ์อำนาจนั้นในพระนามของพระองค์ในเวลานี้ และเราอธิษฐานที่ฤทธิ์อำนาจแห่งสันติภาพจะมาถึงประเทศพม่าเพื่อการคืนดีกัน ที่ความรักจะแข็งแกร่งกว่าความชิง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ เราอธิษฐานที่พระองค์จะเคลื่อนไหวทุกหัวใจในประเทศพม่า ที่พระองค์จะสำแดงพระองค์ต่อทุกผู้ทนมามในประเทศพม่าทั้งที่อยู่ในเทือกเขาสูงงาม ในที่ราบดงและท้องทุ่งเขียวขจี ที่พวกเขาจะรู้ว่าพระองค์เป็นพระผู้สร้าง และแต่ละหัวใจจะหันมาหาพระวิญญาณบริสุทธิ์และพบพระองค์ในแบบใหม่ โปรดตรัสในหัวใจของเหล่าผู้นำและผู้มีอำนาจตัดสินใจทั้งหลายที่พวกเขาจะเกลียดการคอร์รัปชันและความชั่วร้ายและแสวงหาความซื่อสัตย์ สันติภาพและความรัก ขอให้พวกเขาแสวงหาพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด ขอพระองค์ทรงเคลื่อนไหวเหล่านั้น

พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมพระเมตตา เราอธิษฐานเพื่อประเทศพม่าอย่างเจาะจงในวันนี้ แต่ขอให้การข่มเหงผู้คนในพม่ารวมถึงทั่วโลกกลายเป็นภาระให้กับเราทุก ๆ วัน ขอทรงให้หัวใจเราต่อสู้กับการสู้รบฝ่ายจิตวิญญาณนี้ ให้เรายืนอยู่ในช่องว่างด้วยความเชื่อเพื่อพี่ชายน้องสาวที่ถูกข่มเหงกดขี่ เราอธิษฐานเผื่อศัตรูของเรา คนที่กำลังกดขี่ผู้อื่น ขอทรงกူพวกเรา เราอธิษฐานเผื่อผู้ที่ทำงานในประเทศพม่า ขอทรงอวยพรพวกเขาและให้การทำงานของพวกเขามิติดอกออกผล เราอธิษฐานเผื่อผู้นำทางการเมืองและผู้นำชาติพันธุ์ ขอพระองค์ทรงประทานสติปัญญาและความรักแก่พวกเขา เราอธิษฐานเพื่อประเทศพม่าในวันนี้ เรารวบรวมเสียงของเราในฐานะเจ้าสาวของพระองค์และขอให้พระองค์ทรงเทวิญญาณแห่งการฟื้นฟูแผ่นดินนี้ เราอธิษฐานทูลขอสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า เรารักพระองค์ เราเชื่อในพระองค์ เรามั่นใจในพระองค์ อาเมน